

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית

הכל סומר¹

מבוא

חוק-יסוד: מדינת ישראל מדינת הלאום של העם היהודי,² המכונה פופולריות "חוק הלאום" התקבל בכנסת ברוב של 62 נגד 55³ אשר שיקף מחלוקת לאורן הקו שבין קואליציה ואופוזיציה.⁴ החוק שני בחלוקת ציבורית עזה וממושכת מאז הצעות הראשונות לכינונו ועד ימים אלו. המחלוקת מקיפה את כל היבטים של חוק היסוד: האם היה בו צורך? האם הוא חוק המפלגה את אזרחיה ישראל הלא יהודים? מה פרשנותו הרואה של חוק היסוד? האם יש בו, כשלעצמם, כדי לשנות את המצב המשפטי? האם ניתן או ראוי לתקן, ואם כן באיזה אופן? שאלות אלו כМОבן שלבותות לעיתים זו בזו.

למאמר זה שלושה חלקים. בחלקו הראשון של המאמר, יצא את המהלך שהביא לחוק היסוד הנוכחי בהקשרו כחלק מהמאבק על אופייה הכללי של מדינת ישראל, כמדינה יהודית /או דמוקרטית. במסגרת זו אטען כי חוק היסוד שנבעה כנראה מחשש שפսיקת בית המשפט מכרסמת נאffi יהודית של המדינה בגין לעדתם של רוב חברי הכנסת, עלול להביא לכرسום גדול יותר **באופיה הדמוקרטי** של המדינה ממה שרצו לפחות חלק מיעזמי.

החלק השני של המאמר דין בשאלת כיצד ניתן לתקן את התוצאה הלא רצiosa – חוק יסוד המבוסס על רוב צר בכנסת, תונן פגיעה חריפה באזרחות הלא-יהודים של מדינת ישראל – תוך שמירה על הכוונה המקורית, של הדגשה ומטען מעמד חוקתי למרכיבים יהודים באופייה של המדינה. גם כאן, קיימת מחלוקת בין מתנגדיו לחוק השונים: האם לתקן אותו, או לנסתות לבטל אותו כליל? ואם לתקן אז כיצד? טענתי הינה כי היקוח

---

¹ מרצה בכיר, בית הספר הארי רדיינר למשפטים, המרכז הבינתחומי הרצליה. תודה ליוזמי הכנס ולמערכת תרבות דמוקרטית שהביאוני לחזק את מחשבותיי באשר ל"חוק הלאום" לגביב רוזנאי על הערות מועלות, ולשיר מלכה ולמועד מזרחי על סייע מועיל במחקר.

² ס"ח תשע"ח 898. להלן: "חוק היסוד".

³ מORN AZOLAI "אישור חוק הלאום: בקואליציה מחהו כפים, באופוזיציה קראו 'אפרטהייד'" et al 19.7.2018.

⁴ כל סיעות הקואליציה הצבעו בעד החוק, וכל סיעות האופוזיציה הצבעו נגד החוק. רק שני חברי הכנסת נמנעו, האחד מהקואליציה והאחד מהאופוזיציה.

הציבורי סביר חוק היסוד מבלבל למעשה בין שני ייעדים: ההכרזה, המדינית בעיקרה, כי ישראל הינה מדינת הלאום של העם היהודי ולא תהיה מדינת לאום של אחר, מחד, והעיגון של מרכיבי זהות היהודית של מדינת ישראל, מאידך. בעוד חלק הראשון מוצדק ובוצע באופן ראוי לדעתו, החלק השני כשל מפני שעיגן רק את הערבים היהודיים ללא להשלים במקביל את עיגונם של מרכיבי זהות האחרים של המדינה ובראשם המרכיבים הדמוקרטיים.

אני סבור כי חלק מהפתרונות טמון בשינוי המיצوب של חוק היסוד: חוק יסוד שעוסק, כאמור בគותתו, בהיותה של ישראל מדינת הלאום של העם היהודי, לחוק עקרונות מדינה "קלאסטי" המגדיר, לצד להיות ישראל מדינת הלאום של העם היהודי ועורך המדינה היהודית, גם את שאר עקרונותיה של מדינת ישראל, ובתוכם, במקום של כבוד, הדמוקרטיה ועקרון השוויון בכלל, וביחס לאוכלוסייה הלא יהודית בישראל בפרט. שינוי המיצوب יבוא, לטעמי כבר בគותתו החוק, לצריכה להשתנות ל"חוק יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית".⁵ אדגיש כבר כאן: אני מבקש לשנות כהוא זה מהקביעה בחוק היסוד בדבר להיות המדינה מדינת הלאום של העם היהודי ומהקביעה לפיהימוש הזכות להגדרה עצמית לאומית במדינת ישראל "יחודי לעם היהודי".⁶ קביעה זו רואיה חלק מהעקרונות שלהם ייתן ביטוי חוק יסוד: מדינת ישראל. אם כפי שתומכי חוק היסוד טוענים, "הדרישהaina נובעת מתווך שאיפה לבקר את ערכיו המדינה היהודית על פני האחרים, כפי שהמתנגדים להצעת חוק-היסוד מניסים לטעון, אלא להשות את מעמדם לערבים הדמוקרטיים על פי חזונם של "האבות המייסדים" המתבטאת ב מגילת העצמאות, וכי שמתבקש ממדינה המגדירה עצמה יהודית ודמוקרטיבית"⁷

חלקו השלישי והאחרון של המאמר מעביר את הדיון לפסים פרקטיים, ומציע הצעה לחוק יסוד מתוקן. ההצעה שלי היא הצעה פרוגמטית, שיעיריה נשענים על שילוב הנוסח הקיים של חוק היסוד עם קטיעים מההכרזה על הקמת מדינת ישראל ("הכרזה העצמאות"), טקסט שעליה קיימן קונסנזוס רחב יחסית של האוכלוסייה היהודית

⁵ ח"כ רועי פולקמן הציע במהלך הדיונים על חוק היסוד גירסה מענימנת אחרת – "מדינה הלאום הדמוקרטית של העם היהודי". ראו הודעת הכנסת "חוק הלאום: התנגדות לסעיף 'העלויות הפרשניות'" 11.12.2017 <https://main.knesset.gov.il/News/PressReleases/pages/press11.12.17.aspx>

⁶ סעיף 1 לחוק-היסוד.

⁷ חג' יניצקי ו肖אל שארף "הצעת חוק: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי" משפט וצינות 3, 1-2 (2017) (להלן: "ייניצקי ו肖ארף")

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
اضافية שינויים נוספים

בישראל. הנסיך הוא להציג נוסח מתוקן לחוק היסוד שיוכל לזכות לקונסנזוס רחב
יחסית.

בכמה עניינים מרכזים, ההצעה מקיימת דין עצמאי בנוסח הרצוי. על אלו נמנים
נושאים המשפט הרשמי, הקשר בין מדינת ישראל יהודי התפוצות, וכן
ההתישבות. בנוסף, מוצע כי החוק המתוקן, פרי מאץ לפשרה והשגת קונסנזוס רחב
יחסית, יהיה מנוקשות חוקתית של הנוסח המתוקן.

א. אין הגענו לחוק הלאום, או: תגובת הנגד החריפה מיד לחשש לאופיה היהודית של המדינה

1. ארבע עמדות עיקריות

-domini כי את עמדות הציבור הישראלי לגבי אופיה של המדינה כמדינה יהודית / או
מדינה דמוקרטית, ניתן לחלק באופן גס לאربع עמדות (או גישות) עיקריות. יובהר
ראש: כל אחת מרבע עמדות עיקריות אלו כוללת בתוכה גוונים שונים, שהאבחנה
ביןיהם אינה מהותית לצורך הטיעונים המרכזיים של מאמר זה.

(א) מדינה יהודית, לא בהכרח דמוקרטית

העמדה הראשונה, שאotta נenna "מדינה יהודית, לא בהכרח דמוקרטית" דוגלת
ב להיות מדינת ישראל מדינה שערכיה הראשיים, כמדינה, הם ערכי המדינה היהודית.
עמדה זו גם תומכת בכך שמדינה ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי, ושלו
 בלבד. אולם היא חולקת מרכיביה זה שלה עם העמדה השניה המתווארת להלן.

בקבוצה זו, היחס לערכים דמוקרטיים משתנה. חלק מהדוגלים בעמדה זו (כמו
חלקים מהציבור החזרדי הדוגלים, עקרונית, במדינה הלכה) אינם מייחסים חשיבות
לדמוקרטיה, ולכל היוטר מקבלים אותה כרע הכרחי. אחרים תומכים בדמוקרטיה,
בעיקר בדמוקרטיה פורמלית (שלטון הרוב), אולם עשויים להתנגד למרכיבים של
דמוקרטיה מהותית אם אלו מרכיבים למצוואה הגורעת מהמדינה היהודית כפי שהם
תופסים אותה, כמדינה לאום של העם היהודי. במיוחד יש לצפות בקרוב ככל מרכיבי
קבוצה זו להתנגדות לעקרון השוויון בזכותו חוקתית שיש בה כדי להגביל את חקיקת
הכנסת,⁸ דבר שאף הביא לאי-הכלalto של העקרון במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם

---

8 בג"ץ 6427/02 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' הכנסת ישראל, פ"ד סא (1) 619 (2006); חל סומר
"זכות הריסון השיפוטי בתחום החוקתי" משפט ועסקים יד 155 (2012).

וחירותו בשל החשש מפסילת אי-השוויון הנהוג ביהדות בין גברים לנשים בענייני מעמד האישי או בשל החשש מפני פסילתם של חוק השבות וחוקים אחרים "הנובעים ממשותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית".⁹ בין הדוגלים בעמדה זו תהיה התנגדות לערכיים הדמוקרטיים הסתורתיים, מהותית, את היהדות כפי שהיא נתפסת על ידם, ולהחלתם בידי בית המשפט העליון במסגרת של ביקורת שיפוטית על חוקי הכנסת, פרוצדורלית.

עמדה זו נעה בין תמיכה, או לפחות אי-הסתיגות, מהפליט אזרחי ישראל העربים, למשל בנושא התישבות, כפי שבאה לידי ביטוי בפרשת **קעדאן**.¹⁰ ובאים בתוך עמדה זו מстиיגים מפסיק הדין של בית המשפט העליון המגנים על קהילת הלהט"ב,¹¹ על נשים,¹² ועל זרים לא אורתודוקסים של היהדות.¹³ הם סבורים כי פסיקה זו מעמידה ערכיים דמוקרטיים על פני ערכי היהדות,¹⁴ ומה שמאפיין אותם הוא שבנקודות ההתנגשות בין היבט הדמוקרטי/**שוויון** לבין היבט היהודי-לאומי, אז הגדרתו של ח"כ ניסן סלומיאנסקי באחד הדיונים על חוק היסוד:

"באו נניה אמתים. אם כולנו מסכימים למה אני אומר – שכולם רוצים שוויון מלא, נקיים, ומצד שני, כאשר יש לנו לאומי של מדינת ישראל אז הוא גובר על השוויון".¹⁵

9 ראו יהודית קרפּ "חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו – ביוגרפיה של מאבקי כח" **משפט וממשל** א' 323, 363 (1993).

10 בג"ץ 6698/95 **عادל קעדאן נ' מנהל מקראקי ישראל**, פ"ד נד(1) 258 (2000) (פסק דין שקבע כי מדיניות החכירה של קרקעות יהודים בלבד בעיר קצר מהווה אסורה).

11 ראו למשל המאמרים בקובץ עיבן מורגנשטרן, ייב לושינסקי ואלון הראל **זכויות הקהילה הגאה בישראל: משפט, וטיה מינית וזהות מגדרית** (נבו, 2016).

12 למשל בג"ץ 153/87 **שקדייאל נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מ"ב(2) 274, 221 (1988).

13 למשל בג"ץ 5070/95 **נעמת – תנועת ונשים עובדות ומתנדבות נ' שר הפנים**, פ"ד נו(2) 721 (2002); בג"ץ 1438/98 **התנועה המסתורית נ' השר לענייני דתות**, פ"ד נג(5) 337 (1999).

14 וראו תגובתו של הנשיא בדימוס ברק לטענה זו: "בית המשפט לא נתן עדיפות לערכים דמוקרטיים על פני הערכים היהודיים. זו מעולם לא הייתה עמדתו". בת אל בנימין "אהרון ברק: 'חוק הלאום הוא חוק חשוב שנחקר באופן גרוע'" **20 ערוץ יהודי ישראלי** 18.12.2018 tinyurl.com/barakjd.

15 פרוטוקול מס' 3 מישיבת הוועדה המשותפת לוועדת הכנסת ולוועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-20 לדין בהצעת חוק יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי, 24 (26.9.2017). ועדת זו תכונה להלן: "הוועדה המשותפת בכנסת".

(ב) מדינה יהודית ודמוקרטיבית

העמדה השנייה, שאotta נenna **"מדינה יהודית ודמוקרטיבית"** דוגלת בהיות ישראל מדינת הלאום של העם היהודי, מחד, ובשווין זכויות מלא, או כמעט מלא, לכל אזרח ישראלי, מאידן. גם העמדה זו נאלצת להתמודד עם הסטייה האפשרית בין היהות ישראל מדינת הלאום של העם היהודי ובין דמוקרטיה ושוויון מלאים.¹⁶ בתוך עמדה זו מתאפשרת תמייה בסטייה מוגבלת מהשוון המוחלט במספר מצומצם של עניינים, הנובעים ברובם מהגדרת המדינה כמדינה הלאום של העם היהודי ומהרצון לשמור אותה כך.

דוגמה בולטת לעמדה זו מצויה בדבריו של הנשיא אחרן ברק בפסק הדין קעדאן:

"העם היהודי הקים את המדינה היהודית, זו הראשית וממנה נמשך אף משהוקמה המדינה, הרי היא נהגת שוויון בין אזרחיה. מדינת ישראל היא מדינה יהודית אשר בתוכה חיים מיעוטים, ובهم המיעוט הערבי. כל אחד מבני המיעוטים החיים בישראל נהנה משוויון זכויות גמור. אמת, מפתח מיוחד לנינה לבית נתן לבני העם היהודי (ראו חוק השבות, התש"י - 1950). אך ממשצוי אדם בבית נאהריך דין, הוא נהנה מזכויות שווות כמו כל בני הבית האחרים"¹⁷

בתוך המחנה האוזח בדעה השנייה עמדות שונות באשר להיקף אי השוויון הנובע מהיות המדינה מדינה יהודית, אולם אי השוויון מצומצם יחסית, וההכרעה לטובת המדינה היהודית אינה מלאה, כפי שהציג ח"כ סולומיאנסקי בצייטוט שהובא לעיל.

¹⁶ רות גビון ממצבת את הדיון כך שהחזון המדינתי של ישראל כולל שלושה מרכיבים עיקריים: יהדות, דמוקרטיה וזכויות אדם. את הביטוי שנעשה שגור "מדינה יהודית ודמוקרטיבית" יש לראות ככלול את שלושת המרכיבים, כאשר זכויות האדם, ובهنן הזכות לשוויון, הן חלק מהמרכיב הדמוקרטי. רות גビון עיגן חוקתי לחזון המדינה? המלצות מכוח מינוי שרת המשפטים מאוגוסט 2013 ומסמכיו רקע לגיבושן (2015) 19-19 (להלן: מסמן גיבזון).

¹⁷ עניין קעדאן, לעיל ה"ש 9, פסקה 31 לפסק דין של הנשיא ברק. דברים אלו מיישמים את דבריו של ראש הממשלה הראשון, דוד בן גוריון, עת הציג את חוק השבות בכנסת. בן גוריון הסביר כי זכותם של יהודים לשוב למלודתם אינה מוקנית בחוק השבות, אלא "זכות זו קדמה למדינת ישראל", וכן אין בה פגיעה בכך ש"מדינה ישראל מושכתת על שוויון גמור בזכויות ובחובות של כל אזרחיה" תוך שהוא מצטט את סעיף השוויון בהכרזת העצמאות. ד"כ כרך 6 (תש"י) 2035.

כמו הקבוצה הראשונה, מchnerה זה תומך בכך שמדינת ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי ושלו בלבד.¹⁸ ביחד עם המchnerה ראשונה, יש רוב מוחץ בקרב הציבור היהודי לכך שישראלי מוגדרת כמדינה הלאום של העם היהודי.¹⁹

אני מניח כי רוב המchnerה תומך בכך יתרכז ליהודיים בתחום ההגירה (חוק השבות²⁰). אולם צפויים הבדלים בין מchnerה זה לבין מchnerה המדינה יהודית, לא בהכרח דמוקרטית, בכל הקשור להיבטים אחרים של עקרון השוויון ובهم הפלiyת נשים, להט"בים וזרמים לא אורטודוקסים ביהדות. עדות מchnerה זה צפויות להיות ליברליות יותר מאשר עדות המchnerה ראשונה שIOSFU מתאפישת בממסד הדתי התומכת, במפורש או במשתמע, בפגיעה אלו בשווין, אולם צפוי מגוון דעתות בין חברי מchnerה זה בנושאים אלו. מגוון מסוים צפוי גם לגבי היחס לנושא ההתישבות היהודית. למעשה, דומני כי מchnerה זה יכול בעת ובעונה אחת תומכים ומתנגדים לפסק הדין בעניין קעדאן. אולם דומה כי ככל ענייני השווין, מchnerה זה יקבל, בסופו של דבר, את פסיקתו הליברלית של בית המשפט העליון, ובכך הבדל משמעותי בין בין מchnerה הראשונה. נראה כי עדות זו זוכה לתמיכה של רוב הציבור היהודי במדינה.²¹ יש גם דוברים משמעותיים בקרב הציבור היהודי המוכנים לתמוך בה,²² אולם הם אינם נמנים על הפוליטיקאים הערבים.

18 אם כי מן הסתם יהיו בו דעות שונות לגבי הקמתה של מדינה פלסטינית נפרדת לצד מדינת ישראל.

19 חוקרי המכון לדמוקרטיה מצינים כי הציבור היהודי יש "קונסנץ כמעט מלא בשאלת זו" וכי משום כך היא "הוצאה השנה בסקר רק למראינים ערביים". המכון הישראלי לדמוקרטיה, **מדד הדמוקרטיה הישראלית 2018**, 74 (2018). התמיהה המובאה בעמדה זו בקרב הציבור היהודי באהה לידי ביטוי בהסתמכתם של 47% מהנשאלים היהודיים להיאגד "יש לקחת את זכות הבחירה בבחירות ממי שלא מסכימים להצהירישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי" שם, בעמ' 75.

20 חוק השבות, תש"י-1950, ס"ח 159.

21 בסקר "מדד הדמוקרטיה הישראלית" של המכון הישראלי לדמוקרטיה נשאלו הנשאלים "שנוי הרכיבים הייתם וצחים שהיה חזק יותר, יהודית או דמוקרטית. ב-2017 השיבו 43% מהנשאלים "שנוי הרכיבים באותה מידת", 23% העדיפו שהרכיב היהודי יהיה חזק יותר ו-32% העדיפו שהרכיב הדמוקרטי יהיה חזק יותר. בסקר 2018 העדיפו 38% את שני הרכיבים באותה מידת, תוך שששת האחוזים שנגרכו מתחללים שווה בשווה בין מיעדי הרכיב היהודי (26%) לمعدיפוי הרכיב הדמוקרטי (35%). בסקר שנת 2018 התגנודו 69% אחוזים מהמדובר העברי להיאגד זה. בסקרים 2017 ו-2016, המספרים היו, בהתאם, 67%-76.5%. המכון הישראלי לדמוקרטיה, **מדד הדמוקרטיה הישראלית 2018**, לעיל ה"ש 18, בעמ' 73-72.

(ג) מדינת כל אזרחיה

העמדה השלישית, אותה נכנה "**מדינת כל אזרחיה**" היא עמדה ליברלית – ניטרלית המבקשת לראות בישראל מדינה דמוקרטית שאין בה שום יתרון ליודים, גם לא יתרונות שנעודו לשמר את האופי היהודי של המדינה, לרבות את יהדותה (עובדתיות) מדינת הלאום של העם היהודי. עמדה זו נוטנת את הבכורה לעקרון השוויון לכל אזרחיה המדינה, בלי הבדל דת או לאום. גם אם עמדה זו מכירה בסמכנים יהודים מסוימים של המדינה, אלו ינבעו מכך שרוב מוחלט של אזרחי המדינה הם ישראלים. העמדה הזאת אינה מפחדת משינויים דמוגרפיים, ואף לא מהתוצאות שאלו יכתיבו באופיה של המדינה.

אף כי גם לגבי תפיסת היסוד של "**מדינת כל אזרחיה**" קיימים גוונים שונים,²³ "ביסוד הרעיון עומדת ההצעה לשנות את הגדרתה של ישראל כמדינה יהודית, שפירושה ביטול אופייה הציוני המקורי עדיפות לאומית ליודים, בכפוף לשני תנאים: אחד, קבלת המטרות הטריטוריאליות של מדינת ישראל בתחום הירוק במסגרת מדינית נתונה; והשני, קבלת יחסיו הכוחות הדמוגרפיים הנוכחיים הקובעים שבגבילות נתונים אלה חיים רוב יהודי ומיעוט ערבי".²⁴

העמדה הזאת הופיעה במציע מרבית המפלגות הערביות בעבר, והיא עמדה מרכזית בשיח הפוליטי בקרב הערבים אזרחי ישראל.²⁵ אולם נסiouן של ח'כ ג'מאל זחאלקה

22 ראו למשל מוחמד ותד, "חוק הלאום וחיסי מדינת ישראל והציבור הערבי" *הדים* 5 (2019) tinyurl.com/wattad.

23 לדין ראו אריק רודניצקי *המייעוט הערבי בישראל והשיח על "מדינה יהודית"* עמ' 98 ואילך, והמקורות המובאים שם. (ירושלים, המכון הישראלי לדמוקרטיה, 2015) בית המשפט העליון פסק כי "אם כל מה שנדרש על-פי מטרה זו הוא שוויון בין אזרחיה ישראלי, כי אין במטרה זו כל פגעה במדינה ישראל כמדינה יהודית... לעומת זאת אם המטרה של היהודים ישראלי "מדינת כל אזרחיה" מכוונת ליותר מכך, והיא מבקשת לפגוע ברצינול המונח בסיסוד הקמת המדינה ובכך לשלול את אופייה של מדינת ישראל כמדינה של העם היהודי, כי אז יש בכך כדי לפגוע במאפיינים הגרעניים והמנימליים המאפיינים את מדינת ישראל כמדינה יהודית." א"ב 02/11280 ועדי**תביעות המרכזית לנכונות השש-עשרה נ' ח'כ טיבי**, פ"ד (4) 1, 23; ח'כ אחמד טיבי הבהיר כי הוא תומך "מדינת כל לאומיה", כלומר, להכיר בעربים כמייעוט לאומי בתוֹן מדינת ישראל". פרוטוקול ישיבה מס' 17 של הוועדה המשותפת בכנסת, 32, (2018).

24 רודניצקי *המייעוט הערבי בישראל והשיח על "מדינה יהודית"*, לעיל ה"ש 22, בעמ' 98.

25 שם, בעמ' 303. יצוין כי במקרה מפלגת מרצ נקבע כי "ישראל היא מדינת העם היהודי ומדינת כל אזרחיה" ככלומר הופיע הביטוי "מדינת כל אזרחיה" מבלי להגיחו לביטוי "מדינת העם היהודי" כפי עמדת המפלגות

להגשים הצעת חוק-יסוד: מדינת כל אזרחיה נפסל בידי נשיאות הכנסת בהסתמך על סעיף תקנון הקובע כי "ניסיונות הכנסת לא תאשר הצעת חוק של דעתה שלolate את קיומה של מדינת ישראל כמדינה של העם היהודי או שהיא גזעית במהותה"²⁶ ועתירתו לבג"ץ לחיב את נשיאות הכנסת לאפשר דיון בהצעת החוק, בקביעה שהנושא הפך תיאורתי עם פיזורה המוקדם של הכנסת העשרים וסיום דיוניה בהצעות חוק.²⁷ הצעת חוק-יסוד: מדינה דמוקרטית, רב-תרבותית ושוויונית" של ח'כ יוסף ג'בארין ואחרים צלחה את המבחן הזה אלומ הוסרה מסדר היום בקריאה הטרומית.²⁸

גרסה שונה מעט של עמדה זו מופיעה במסגרת "החוקה הדמוקרטית" שניסח ארגון עדالة בשנת 2007:

"לשם בנייתה של חברה דמוקרטית שוויונית, המשוחררת מלאימות ומדיכוי, וכנביסים לפיוום היסטורי בין העם הפלסטיני וכל האומה הערבית, על מדינת ישראל להכיר באחריותה לעוותות ההיסטוריות שגרמה לעם הפלסטיני בכללותו עבור להקמתה ולאחר מכן: להכיר באחריותה לעוותות אל-נכבה והכיבוש; להכיר בזכות השיבה של הפליטים הפלסטינים על בסיס החלטת האו"ם 194; להכיר בזכותו של העם הפלסטיני להגדירה עצמית לרבות ההכרה בזכויות הפליטים בישראל כמיוחד מולדת; וכן לסתור מכל השטחיםכבושים משנת 1967... האזרחים הערבים בישראל הם מיעוט-مولדת ... אי לכך הצעת חוקה זו קובעת, כי זכויות הבסיסיות של המיעוט הערבי כוללות, בין היתר: השבת קרקעותינו ונכסיינו על בסיס עקרון הצדקה, שותפות אפקטיבית בקבלת

26. הערכות הדגולות במדינת כל אזרחיה. ראו עמ' 33 למצע מרצ' (2013)

. <https://en.idi.org.il/media/6340/%D7%9E%D7%A8%D7%A6.pdf>

27. ס' 75(ה) לתקנון הכנסת.

28. בגץ 18/18 ח"כ צחאלקה נ' י"ר הכנסת (פורסם בנבנו, 2018).

.30.4.2018, 5353/20/פ, 4552/18 ח"כ צחאלקה נ' י"ר הכנסת (פורסם בנבנו, 2018).

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
اضוים שינויים נוספים.

ההחלטות, מימוש זכותו לאוטונומיה תרבותית והכרה בשפטו הערבית נשפה

רשמית במדינת ישראל²⁹

התומכים בעמדה זו צפויים לתמוך בפסקת בית המשפט העליון בתחום השוויון אשר אנשי העדה הראשונה מסתיגים ממנה נחרצות, ואנשי העדה השנייה מקבלים אותן ברובן, לפחות בדיעדן.
מחקרי "معدד הדמוקרטיה" של המכון הישראלי לדמוקרטיה מראים כי באופן עקבי,
רוב הציבור היהודי מתנגד לאמרה לפיה לישראל יש הזכות להיות מוגדרת מדינת
הלאום של העם היהודי.³⁰

(ד) מדינה ערבית

העדה הריבית, אותה מכנה "מדינה ערבית" קיימת בעיקר בקרבת חלק קיצוני של הציבור היהודי המזדהה עם ארגונים לאומיים דוגמת ארגוני החזית הפלסטינים. אלו רואים בציונות וביהודים שהבאה לישראל פלישה קולוניאלית, והם מבקשים להקים בשטח מדינת ישראל מדינה פלסטינית או אסלאמית, שרוב היהודים יחוזרו למקומות מהם באו הם או הוריהם, וחלקם ישארו כמיועט בה. גם לעמדה זו יש גוונים, החלקם לאומיים וחלקם דתים-אסלאמים, הרואים בהתרחשויות במאה השנים האחרונות "חלק מההיסטוריה האסלאמית של המזרח התיכון שמייד הזמן שלא רחਬ מתקופה של כמאה שנים סכום לאומי בין יהודים לערבים בארץ. על פי השקפה זו, המזciאות הנוכחית אינה אלא סטיה ממסלול ההיסטורי שהתאפשר בשלטון אסלאמי באיזור... והריבונות תשובה בסופו של דבר לידי שלטון אסלאמי."³¹

אני מקדים פסקה קצרה לעמדה זו כי היא קיימת במידה מסוימת, בין היתר
ישראל הערבים. ואולם, לעומת זאת אינה חלק מהשיח במאמר זה.

29 עדالة המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל **החוקה הדמוקרטית** (2007)
[www.adalah.org/upfiles/democratic_constitution-h\(1\).pdf](http://www.adalah.org/upfiles/democratic_constitution-h(1).pdf)

30 בספר שנת 2018 התגנו 69% אחוזים מהמודגש היהודי להיגז זה. בספר 2017 ו-2016, המספרים היו,
בהתאם, 76.5%-67%. המכון הישראלי לדמוקרטיה **معدד הדמוקרטיה הישראלית 2018**, לעיל ה"ש 18,
בעמ' 75.

31 רודניקי המיעוט הערבי בישראל והשיח על "מדינה יהודית", לעיל ה"ש 22, בעמ' 45.

לאחר סקירת ארבע העמדות, יציג הפרק הבא את הטענה כי החשש של חלק מהגורמים הפוליטיים כי בית המשפט העליון מגביל את כוחם של ערכיהם דמוקרטיים על חשבון אופיה היהודי של המדינה הוא שחולל את חוק הלאום בתצורתו הנוכחיית.

2. מדינה יהודית ודמוקרטית למדינה יהודית עם פחות דמוקרטיה: החשש ממדינת כל אזרחיה מחולל את חוק הלאום

(א) התהילה

הערכים אותם ניסה להבנתי בית המשפט העליון להנחיל בעשרות האחרונים הם ערכי המדינה היהודית והדמוקרטית, נוסח המחנה השני שתואר לעיל. מאז 1992³² הנוסחה זו "יהודית וdemocratic" תופסת מקום של כבוד הן בחוקי היסוד של הכנסת³³ והן בפסקתו של בית המשפט העליון.

אף כי נכתבו נחרות של מילים על המונחי "מדינה יהודית וdemocratic" בכלל ועל השאלה כיצד מיישבים במקרה של התנגשות בין ערכיה היהודיים של המדינה לערכיה הדמוקרטיים,³⁴ בית המשפט לא הכריע במפורש בשאלת זו, תוך שהוא קובע כי אין בכך צורך.³⁵

32 מעניינת בהקשר זה הערטו של אמנון רובינשטיין כי השמאלי הישראלי השתמש כבר מאז 1967 בביטוי "יהודית וdemocratic" כדי להצביע על ההשלכות הרטניות שתהinya להמשן היכbos וולטיפוחם של השטחים הפלסטיניים, בטענה כי הדרך היחידה לשמר על צביונה היהודי והדמוקרטי של המדינה היא לconi לצד מדינה פלסטינית. אמנון רובינשטיין "המרקם המוזר של הדמוקרטיה היהודית" *תכלת* 41 (2010).

33 אולם לדברי רובינשטיין, היו אלו חברי הכנסת הדתיים וחדרים שהתקשו כי חוקי היסוד וחירותו וחופש העיטוק יציינו בישראל היא מדינה יהודית. לדבריו: "הנוסח הסופי של חוקי היסוד שיקף אפוא פשרה כפולה: המילה 'יהודית' נסופה על מנת לפיס את המפלגות הדתיות, והשמאל היה מרווחה מן השימוש במונח 'democratic' לתיאור ערכיה של המדינה. כך נולד היצורף 'מדינה יהודית וdemocratic'" (שם). ראו גם אמנון רובינשטיין "סיפורם של חוקי היסוד" *משפט ועסקים* יד 79, 88 (2012).

34 ראו ניר קידר האם נכן לעגן את זהות היהדות במשפט הישראלי? 45-55 (מחקר מדיניות 107, המכון הישראלי לדמוקרטיה, 2015).

35 ראו למשל החוברת של כתב העת עיוני משפט יט 477-758 שהוקדשה כולה למאמרים על הביטוי "מדינה יהודית וdemocratic"; אלכסנדר יעקובסון ואמנון רובינשטיין *ישראל ומשפט העמים – מדינת לאום יהודית וזכויות האדם*, פרק 5 (תל אביב, הוצאה שוקן, 2003); מנחם אלון "דרך חוק בחקיקה: ערכיה של

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פירושות חוק הלאום.
CAFPIIM SHINUIIM NOSFIM

גם פסק הדין קעדיין, מבין פסקי הדין המרכזים שחוק הלאום מבקש לשנות בהם את האיזון שקבע בית המשפט העליון,³⁶ עושה מאיץ ניכר לעגן את ההנמקה גם בערכיים יהודים.³⁷ אולם מצב דברים זה לא מנע מאנשי המכנה הראשון לצפות בנצחותן חוזרים ונשנים של הערכיים הליברליים – בייחוד ערך השוויון – כמעט בכל

מדינה יהודית ודמוקרטית לאור חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו" עיוני משפט יז(3) 659 (תשנ"ג); אריאל רוזן-צבי "מדינה יהודית וdemocratic": אבותות רוחנית, ניכור וסימבולה" עיוני משפט יט 479, 482 (1995); אלכסנדר עקובסון ואמנון רובינשטיין *ישראל ומשפחת העמים* (תל אביב, הוצאת שוקן, 2003); Daphne Barak-Erez "Israel: Citizenship and Immigration Law in the vise of Security, Nationality, and Human Rights" 6(1) *International Journal of Constitutional Law* 184, P. 191 (2008): ("The tension between 'Jewish' and 'democratic' can be reconciled. Israel can be a home for the Jewish nation and a medium for the flourishing of Jewish culture without infringing the full equality of its Arab citizens")

ראואו למשל ע"א 506/88 *יעל שפר, קטינה, באמצעות אמה ואפוטרופוסייה נ' מדינת ישראל*, פ"ד מ"ה(1) 35 87 (1993) (בית המשפט מחייב סינתחה "שמבקשת היא את המשותף שבין שתי המערכות, היהדות והדמוקרטיות, את העקרונות המושותפים לשתייה או שלפוחות ניתן לשלב ביניהם"); בגץ 466/07 ח"ג זhubba galan נ' הייעץ המשפטי לממשלה, פ"ד סה(2) 44 (2012) ("סיפורה של המדינה היהודית והדמוקרטית הוא סיפור עדין ומורכב של איזון בין מרכיבה השונאים, וכשם שאין הוא יכול ויתור מוחלט על אחת מצלוותיו של מבנה זה או עלizia מבין המקטעים מהם הן עשויות, כך אין הוא יכול להשלים עם ביטוי מוחלט וחובק-כל של אחד מלאה"); בגץ 07/07 6298 *יהודית וסלר נ' נסית ישראל* (2012) ("ישראל היא מדינה יהודית ודמוקרטית. אופיה הייחודי כולל את שני הפנים, שניהם כוללים חובת איזון", פסקה יד לפסק דין של השופט רובינשטיין)

גם הפסיקה בנוסאי אזרחות והכינסה לישראל לביקורת ולטענה כי היא מצריכה עיגון חוקתי 36 למدينة הלאום וכל הנובע ממנה. ראו אביעד בקש וגדעון ספרי "זכות הזכות למדינה לאום" על חסרונו של השיקול הלאומי בפסק דין בנוגע חוק האזרחות והכינסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 עינוי משפט לו 509 (2013).

ענין קעדיין, לעיל ה"ש 9, פסקה 31 לפסק דין של הנושא ברק. למשל: "עקרון השוויון ואייסור האפליה, הגולם במצווי 'משפט אחד יהיה לכמ' כגר אזרח יהיה' (ויקרא, כד, כב) שנתפרש בפי חז"ל כשפט השווה לכלכם' (כתובות, לג, א; בבא קמא, פג, ב), התקדש בתורת ישראל מאז היה לעם"; "ייסוד מוסד בעולם של יהדות הוא רעיון בריאות האדם בצלם אלוקים (בראשית, א, כא). בכך פותחת תורה ישראל, וממנו מסיקה ההלכה עקרונות יסוד בדבר ערכו של האדם – כל אדם באשר הוא – שוויון ואהבתו".³⁷

עימות אל מול תפיסות הממסד הדתי. מבחןתם של אנשי המכינה הראשון, היה בכך נצחון של הערכים הדמוקרטיים (ובهم, בעיקר) השווין על הערכים היהודיים.

אף שהממשלה הפורמלית שבמסגרתה פעיל בית המשפט העליון הייתה העמדה השנייה, מדינה יהודית ודמוקרטיבית, רבים במכינה הראשון ראו בכך מעין מדרון חלקלק המוביל אל העמדה השלישית, מדינת כל אזרחיה. זהו הרקע לצמיחתו של חוק הלאום בנוסחו הנוכחי. הדברים בוטאו במפורש בידי ח"כ ניסן סולומיאנסקי בעת הדיון על

חוק היסוד:

"יכול להיות שבג"ץ עובד היום על כן – אולי – שמדינה ישראל היא מדינת כל

אזרחיה. והחוק הזה בא להגיד שזה לא נכון, שמדינה ישראל היא מדינה יהודית,

שתיין שוין מלא לכולם. אבל מדינה יהודית." ³⁸

חוק היסוד נועד, במידה ובה, לחזק את הצד היהודי בביטוי "מדינה יהודית ודמוקרטיבית". אולם נראה כי מבון זה הוא מנשה להשיג יותר מאשר רק עיגון של מדינה יהודית ודמוקרטיבית ומונעת מעבר למדיינת כל אזרחיה: כדייעבד הוא עלול להיתפס גם כמכפיף את העקרונות הדמוקרטיים לערכים היהודיים, ועל כן מעביר את נקודת האיזון אל התפיסה של מדינה יהודית, לא בהכרח דמוקרטיבית.

בקשר זה ניתן להצביע על פער בין העמדה המקורית של חלק מיוזמי החוק לבין תוצאת החוק בסוף התהליך בכנסת. עדותו של משרד המשפטים בראשית דרכו של חוק הלאום, הייתה כי הוא יהווה "הסדר חוקתי העוסק באופיה של מדינת ישראל ככזו ומעגן את מרכיבי זהותה באופן המאזן ומשלב ערכים אלה, הן היהודי והן הדמוקרטי". שרת המשפטים לשעבר ציפי לבני הייתה מודעת, וכتبה בכתב המינוי לפروف' גビזון ממנה ביקשה להמליץ בנושא, כי "אנו נמצאים בפני מחולקות חברתיות ומשפטיות מהותיות בהן כל צד מנשה לקבוע השקפת עולם אחרת". אולם נקודת המוצא של המינוי הייתה להיות מדינת ישראל "מדינה יהודית ודמוקרטיבית".³⁹ הצעות החוק

³⁸ פרוטוקול ישיבה מס' 3 של הוועדה המשותפת בכנסת, 24 (26.9.2017). ראו גם פרוטוקול ישיבה מס' 7 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/ו/1989/20), 22 (27.11.2017) (סולומיאנסקי: "בפירוש החוק הזה בא להגיד שאין שוין לאומי. זאת מדינה יהודית, וזאת, אבל צריך להכניס את כל מה שקשרו לשווין האזרחי והחברתי. אני לא חשב שיש מישחו שחולק על זה. אף אחד לא מנשה לפגע. צריך שוין זכויות מלא בכל הזכויות והחותבות האזרחים").

³⁹ מכתב המינוי לפروف' גビזון, מסמן גיבזון, לעיל ה"ש 16, בעמ' 135.

הפרטיות של חברי הכנסת מהימין קבעו במפורש כי ישראל היא מדינה דמוקרטית,⁴⁰ קביעה שנעלמה מחוק-היסוד המוגמר. בין נקודת המוצא לבין נקודת הסיום עברה, איפוא, כבורת דרך. בנקודת הסיום, חוק הלאום, כפי שנתקבל, עם ההבלטה של הצדדים היהודים ואילו התייחסות לערבים הדמוקרטיים, נועד לעזרו "שחיקה המדיאגה בקרב חלק מהאליטות הישראלית, כולל אגפים מסוימים בבית המשפט העליון, שמנסים לצמצם את זוהות היהודית של המדינה. לשיטתם, זוהות היהודית של המדינה, שפעם הייתה מובנת מלאיה, צריכה לפנות את מקומה לטובות ערבים ליברליים וגלובליים קיצוניים. את זה יש לעזרו."⁴¹

לאור דברים אלו, נשאלת השאלה אם מטרת זו של חוק היסוד, התגשמה. שני פרקי המשנה הבאים עוסקים בשאלת זו.

(ב) האם חוק היסוד מייצג את העמדה של מדינה יהודית שאינה בהכרח דמוקרטית או מבסס את להיות המדינה יהודית ודמוקרטית?

חוק יסוד: מדינת ישראל מדינת הלאום של העם היהודי לא הגשים, לפחות לא בנוסחו כפי שהתקבל, את המטרה של שילובUrachim היהודים של המדינה עם Urachim הדמוקרטיים. הוא מעגן ערבים יהודים ממשמעותיים של המדינה, אולם אינו מעגן את Urachim הדמוקרטיים ואינו מסייע לפתרון השאלה כיצד יש להכريع במקרים של התנגשות בין Urachim היהודית לUrachim הדמוקרטיה. הנוסח הנוכחי של חוק היסוד יכול להתפרש כמויצג את עמדה 1 (מדינה יהודית, לא בהכרח דמוקרטית) או את עמדה 2 (מדינה יהודית ודמוקרטית). היכן?

40 ראו הצעת חוק-יסוד: מדינת ישראל מדינת הלאום של העם היהודי של ח'כ' אבי דיכטר ואחרים, פ/ז 3.8.2011, 18/3541 (ס' 2: "מדינת ישראל היא בעלת משטר דמוקרטי" ובדברי ההסבר: "הקביעה לפיה מדינת ישראל הינה מדינה דמוקרטית מלבד העובדה יהודית מעוגנת בסעיף 2 ... וזו רוח חותש השני בסעיפיו השונים..."); הצעת חוק-יסוד: מדינת ישראל מלמדינת הלאום של העם היהודי של ח'כ' אילת שקד, יריב לוי ורוברט אילטוב פ/ז 19/1550, 22.7.2013 (סעיף 3(א): "מדינת ישראל תהא בעלת משטר דמוקרטי").

בדברי ההסבר של הצעת חוק היסוד הנוכחי, אף הוא הצעת חוק פרטית של ח'כ' אבי דיכטר, נאמר: "מטרתו של חוק יסוד זה היא להגן על מעמדה של מדינת ישראל כמדינה הלאום של העם היהודי כדי לעגן בחוק יסוד את Urachim של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ברוח העקרונות של הכרזת העצמאות".

הצעת חוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי פ/ז 1989/20, 29.7.2015.

41 נתנו פישר "חוק הלאום הוא תשובה לאליטות" Ynet 31.7.2018 www.ynet.co.il/articles/0_7340_L_31.7.2018.html .5320219.00.html

הטייעון הרואה את חוק היסוד כמייצג את עמדה 1, (מדינה יהודית לא בהכרח דמוקרטית) מסתמך על בחינת מה שנכלל בחוק היסוד עצמו: עיגון מפורט למדינה היהודית בהיבט הפליטי, הסמלי, התיישבותי, השפטិ וועוד. כן מסתמכת עמדה זו על מה שאין בחוק היסוד: אין בו אזכור ממשמעות של מי שאינם יהודים, בכלל (מלבד אזכור בעיתוי של השפה הערבית הכרוך בשנומוכה⁴²) והכרה בזכותם של לא יהודים לצין את ימי המנוחה בשכנתם ובחגיהם⁴³) ואין בו אזכור לשינוי בין ארץ יהי' ישראל לא'bן הבדל גזע ודת, כפי שצינו אף בהכרזת העצמאות. הסתיגיות שהציגו לכלול את כל אלו בחוק היסוד נדחו בידי הרוב הקאווליציוני במהלך החוקיקה, וסעיף עקרונות היסוד, שקבע כי מטרת חוק היסוד היא "לעגן בחוק יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטיבית ברוח העקרונות שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל" נשמט מן הגרסה הסופית של החוק.⁴⁴

הטייעון לפיו חוק היסוד עשוי לשקף את היותה של ישראל מדינה יהודית ודמוקרטיבית (עמדה 2) מסתמך על כך שחוק היסוד הוא רכיב אחד בתוך מכלול חוקי היסוד, שטרם נאטו לוחקה אחת בלבדה. הטענים כך מזכירים את פיתוחו של עקרון השוויון בידי בית המשפט העליון והפיקתו לחלק מהזכות החוקתית העל-חוקית לכבוד, המונגנת הטוב בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו כפי שפורש בידי בית המשפט העליון.⁴⁵

משמעותו כי CAN נוצר היופוך מסוימים בעמדות המסורתיות: הימין המשפטי, התומן בחוק היסוד בנסיבות הנווכheit, הוא גם זה שהתנגד בעבר להרחבת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו כך שיכיל גם את הזכות לשוויון, שהכנסת בחרה במידה שלא כולל בו.⁴⁶ אולם עתה, הוא מסתמך על כך שהשוויון זכה להגנה רחבה בידי בית המשפט חלק מכבוד האדם, כדי להסביר לביקורת ולהסביר מדוע אין צורך לקבוע אותו מחדש

42 ס' 4 לחוק-היסוד.

43 ס' 10 לחוק-היסוד.

44 ראו דברי ח' אוחנה, שהקريا סעיף זה בمعנה למתקפות על חוק היסוד, בעת דיוני הקRIA הראשונה.

פרוטוקול ישיבה מס' 1 של הוועדה המשותפת בכנסת, 30 (26.7.2017).

45 ראו למשל בג"ץ 6427/02 *התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' ננסת ישראל*, פ"ד סא(1) 619 (2006).

לביקורת: ראו הל סומר "זכויות הריטון השיפוטי בתחום החוקתי", לעיל ה"ש 7, בעמ' 168-171 והמקורות שם.

46 ראו הל סומר "זכויות הבלתי מנויות – על היקפה של המהפה החוקתית", *משפטים* כח 257 (1997).

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSFIM

גם בחוק הלאום, שהרי מעמדו החוקתי כבר מובטח.⁴⁷ ואילו רבים מהטענים משמאלי
כנגד נסחו הנוכחי של חוק היסוד אינם מסתפקים בקביעתו השיפוטית חלק מכבוד
האדם ודורשים לכלול אותו גם בחוק היסוד דכאן,⁴⁸ אף שלשיטם המשפטית עיגנו
של השווון חלק מכבוד האדם כזכות חוקתית על-חוקית הוא עובדה מוגמרת.

(ג) האם חוק היסוד מהו נצחן מוחץ של הימין ושל עמда 1?
נסחו הנוכחי של חוק היסוד מוסיף לפוג את העם לאור קווים מפלגתיים. הצלחתו
של הימין להעביר את חוק היסוד בנסחו הנוכחי היotta נצחן ממשמעו כי בזירה
החוקתית, תוך שימוש בכלי של חוק יסוד,⁴⁹ וככל הנראה גם השרה לניסוח של הימין
להציג גם תיקונים אידיאולוגיים אחרים בחוק היסוד.⁵⁰
עם זאת, נראה כי שמחתו של הימין לעניין זה מוקדמת. ראשית, כנגד החוק הוגש
מספר עתירות לבג"ץ⁵¹ ואלו ידונו בהרכבת מורחב של 11 שופטים.⁵² בתגובה לעצם
נכונותו של בית המשפט הגבוה לצדק לדzon בעתיות, הזרה שרת המשפטים שבעת

47 ראו למשל דברי ח'כ עודד פורר (ישראל בитנו) בפרוטוקול ישיבה מס' 19 של הוועדה המשותפת בכנסת (9/20/2018), וכן דברי ד"ר אביעד בקשי, פרוטוקול ישיבה מס' 2 של הוועדה המשותפת בכנסת בכנסת (9/20/2017), 38 (18.9.2017) ופרוטוקול ישיבה מס' 9 של הוועדה המשותפת בכנסת (9/20/2017) 35, (11.12.2017). בהקשר זה עולה גם הטענה כי אם תיקבע הזכות לשווון בזכות עצמאית "עלול ביהם" שלהגיע למוחוזת התערבות נועדים יותר". ראו אביעד בקשי "מדוע אין סעיף שוויון בחוק הלאום?", [ישראל היום](http://www.israelhayom.co.il/opinion/577481) 7.8.2018.

48 ראו למשל הצעת "פורום המשפטנים" ה"ש 69 להלן.

49 ניתן לראות גם את כינונו של חוק-יסוד: מושאל עם, ס"ח תשע"ד 400 כניצחון פוליטי של הימין תוך שימוש בכלי של חוקי יסוד.

50 ראש וראשון להם, על סדר הפליטי, הוא הוספה פסקת התగבורות לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותנו. ראו למשל "בנט: בג"ץ עוקף את חוקי ישראל באופן שיטתי" [NRG – חדשות](http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/637/322.html) 27.10.2014.

51 ראו למשל רויטל חובל "עתירה שבעית נגד חוק הלאום: 'חריגה קיזונית מסמכות הכנסת' הארץ 19.8.2018 www.haaretz.co.il/news/politi/1.6390277. בהתאם למספר ההליכים המוצע בחלוקת האחראונה על סדרי הדין בעתיות קיימות 14 עתירות לבג"ץ כנגד חוק היסוד; בג"ץ 5555/18 ח"כ אכרם חסונ ואח' נ' הכנסת ישראל (פורסם בנבנו, החלטה מיום 16.06.2019).

52 בג"ץ 5555/18 ח"כ אכרם חסונ ואח' נ' הכנסת (פורסם בנבנו, החלטה מיום 31.12.2018).

כהונתה הוועבר חוק הלאום כי פסילת חוק היסוד בידי בג"ץ "זו רעדת אדמה, זו מלחמה בין רשות".⁵³

גם אם בג"ץ לא יפסול את חוק היסוד, ולהערכתי, הסיכוי לפסילת החוק בג"ץ נמוך מאד, יתכן שדוחית העתירה תהיה כרוכה בפרשנות לפיה אין בחוק היסוד כדי לשנות באופן יסודי את המצב המשפטי במדינה, לרבות ההלכות שאוthon ביקשו מציעין חוק היסוד לנשות לשנות. כך, פסק הדין עשוי לקבוע כי אין בחוק היסוד כדי לגרוע ממשמדו החוקתי-על-חוקי של עקרון השוויון כחלק מכבוד האדם, ואין בו התוויה שתbia לדרכ פעללה שיפוטית שונה במרקם של סתירה בין ערבים יהודים לערבים דמוקרטיים. כאן הביא חוק היסוד לתוצאה הגורעה ביותר האפשרית: הוא הוסיף הבלבול, ולהערכתי לא שינוי דבר מהותית.⁵⁴ אם יסתבר כי הוא אכן לא שינוי מהותית, התסכול של יוזמי מעמדותינו של בית המשפט העליון עלול להתגבר.

סעיף העליונות הפרשנית שנכללו בהצעת חוק-היסוד ביקש לקבוע כי "האמור בחוק יסוד זה או בכל דבר חקיקה אחר יפורש לאור הקבוע בסעיף זה" – דהיינו בכפוף להיות ישראל מדינת הלאום של העם היהודי ושלו בלבד.⁵⁵ אולם לאור התנגדותו של הייעץ המשפטי לממשלה, וכחלק מעסקה שבה נמחק גם הסעיף שצין את ערכי המדינה היהודית והדמוקרטיבית,⁵⁶ הסעיף לא נכלל בנוסח הסופי של חוק היסוד.

53 רויטל חובל ונעה שפיגל "שקד מאימת: אם בג"ץ יפסול את חוק הלאום תהיה מלחמה בין רשות" הארץ www.haaretz.co.il/news/law/1.6342844 5.8.2018

54 עם זאת, יתכן ששופטים שמרניים יותר יעשו שימוש בחוק היסוד. דוגמא לכך ניתן למצוא בפסק הדין של השופט משה דורומי כגן תא (י-מ) 9135/07 דוד ו' הרשות הפלשתינאית (פורסם בנבז, 17.9.18) (קביעה כי חוק היסוד מאפשר חיבור של ארגון חממס בפיצויים עונשיים); תא (י-מ) 33-03-36844 פלונית נ' הרשות הפלשתינאית (פורסם בנבז, 1.1.2019)(קביעה עקרונית כי על המדינה מוטלת חובה למסור מידע המציג בדי השב"כ לкрובנות טרו לזכור תביעה אזרחית, בכפוף לאפשרות שתעודה חסין תמנעת חובת מסירת המידע). ואולם, לפחות לעת ההז, פסק דין אלו הינם מעתים, בודדים, ואינם עוסקים בתחום החוקתי. כך נאמר במהלך דיוני הוועדה כי "חוק-יסוד מדינת הלאום, כפי שהוא מנוסח, הגע לבוא ולתת את הכלים המשפטיים בארגון הכלים, הן של הפרקליטות שאמורה לייצג את עמדת המדינה, והן שופט עליון שמעוניין בכך, את הכלים החוקתיים לבוא ולהגן מחר על עתירה עתידית" [פרוטוקול ישיבה מס' 6 של הוועדה המשותפת בכנסת, 46 (13.11.2017)].

55 הצעת דיכטו, לעיל ה"ש 39.
56 ראו הוועדת הכנסת, לעיל ה"ש 5. ראו גם ה"ש 89 להלן.

משכן, אין בנוסחו של חוק היסוד דבר שימנע את המשך הפרשנות הקיימת אן יכайд עליה. אין בו אף הוראה שתמנע משופטים שירצו להשתמש בהלכות הקיימות לפיהן חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו העלה את השווין למדרגה חוקתית על-חוקית להוסיף ולעשות כן ובכלל זה להנחיל ערכיהם ליברליים בהגנה על זכויות נשים, להט"בים, וזרמים לא אורחותoxicם ביהדות. שני הנושאים הייחודיים שבהם יתכן שיש שינוי מסוים הם מעמד השפה העברית וההתיישבות היהודית.⁵⁷ אולם נוסחו של חוק היסוד בעניינים אלו אף הוא אינו מונע פסיקה המשמרת את המצב המשפטי הנוכחי. אכן, בחלוף שנה תמיינה מאז כינונו של חוק הלאום, השפעתו על הפסיקה הישראלית זניחה, בלשון המעטה.⁵⁸

כן, למשל, באשר להתיישבות, קובע סעיף 7 לחוק היסוד כי "המדינה רואה בפיתוח התתיישבות יהודית ערך לאומי, ותפעל על מנת לעודד ולקדם הקמה וביסוס שלה". סעיף זה נתפס בידי הימין כ"תשובה ציונית הולמת" לפסק הדין קעדאן.⁵⁹ אינני סבור כי יש בקיומו של סעיף זה בחוק היסוד, כלעצמו, כדי להפוך את פסק הדין בעניין קעדאן אם תגיע הסוגיה שב לדין משפטי.⁶⁰ ראשית, מבחינה משפטית, פסק דין קעדאן מובוס על הזכות לשווין, אשר הועלתה בפסקה מאוחרת יותר למדרגת זכות חוקתית על-חוקית.⁶¹ אם יתמודד בית המשפט, כפי שהיא בפרשנת קעדאן, עם טענה של פגעה בשוויון בשל אי מתן אפשרות לערבי לרוכש בית בישוב "יהודי", הרי שעדיין תידרש המדינה להצדיק את הפגיעה בשוויון מבחינה משפטית, ולענין זה, ההצהרה

57 בסעיף 6 העוטק בקשר עם העם היהודי, אין התייחסות כלשהי לזרמים הלא אורחותoxicם ביהדות.

58 ראו ע"פ 2490/18 **משה ג'ורנו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 2018) (דוחית הטענה שהחוק מונה

את האיזון בתחום החטגרה); בג"ץ 5042/15 **מוני ספנות נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 2018) (דוחית

הטענה שהחוק מחייב את המדינה לשאת בהוצאות האבטחה של חברות אוניות נוסעים). ראו גם משה

גורלי, "חוק הלאום: כל שיפוטי נטוש שמשמע את המדינה" **כלכליסט** 17.6.2019

www.calcalist.co.il/local/articles/0.7340,L-3764336.00.html

59 ראו למשל דברי הרשות גלעד ארדן לפיהם יש בחוק היסוד כדי לשנות את פסק דין קעדאן, ראיון טלפוני של

ישי שנרב עם שר לביטחון פנים גלעד ארדן מתוך תוכנית "נכון להבוקר עםishi שנרב", גלי צה"ל

tinyurl.com/erdankaadan 5.8.2018

60 אולם ראו, מנגד, עמדת האגודה לזכות האזרח בעתרתה נגד חוק היסוד, לפיה "סעיף ההתיישבות

היהודית אינה מתיישב עם הצדוקות להקצאה נפרדת של מקרקעין וסותר במפורש את הלכת קעדאן" (סעיף

150 לעתירה) docs.wixstatic.com/ugd/01368b_ae8ac629c66d421dad787d07c177eaf2.pdf

61 ראו לעיל ה"ש 45.

בחוק היסוד כי התיישבות יהודית היא ערך לאומי אכן בה די. אך, נראה כיippi בעקבות קביעתה של התיישבות היהודית כ"ערך לאומי", התיישבות היהודית תוכל להיות "תכלית רואיה" בבחינתה של פגעה בשוויון בסיטואציה דמוית קעדאן. ואולם, על מנת להכשיר פגעה בשוויון (תוך הפיכת הלכת קעדאן), תכלית רואיה היא רק אחד המרכיבים הדרושים. הפגיעה בשוויון (שהוכר בפסקה נחלק מהזכות החוקתית לכבוד האדם) תחיב, למשל, שהפגיעה תהיה בחוק או מכוח הסמכה מפורשת בחוק.⁶² נכון לעכשיו, לא חוקקה הכנסת חוק צזה, וגם אם תבחר לעשות כן, חוק מסמיך זה יצטרך לעמוד גם בשאר מבחני פסקת ההגבלה, ובכלל זאת, להלום את עריכת של מדינה יהודית ודמוקרטיבית ולפגוע בשוויון במידה שאינה עולה על הנדרש.⁶³ שנית, האם יישוב כמו קצ'יר מאבד את אופיו כתרומה להתיישבות היהודית בגלל שהיא בו גם מיעוט ערבי קטן? אני סבור שההתשובה הפרשנית לשאלת זו תהיה שלילית.

ובאשר לשפה הערבית, אף כי נקבע כי "עברית היא שפת המדינה" נקבע גם כי "לשפה הערבית מעמד מיוחד במדינה" וכי אין בחוק היסוד "כדי לפגוע במעמד שנייה" בפועל לשפה הערבית לפני תחילתו של חוק יסוד זה.⁶⁴ נוסחים אלו מאפשרים לבית המשפט לשמור את הפסקה העניפה שלו ביחס לשפה הערבית.⁶⁵ אכן, בית משפט השלום קבע לאחרונה רשלנות של עסק לבואLING שהציג שלטי אזהרה בעברית אך לא בערבית, תוך שהוא מזכיר, בין היתר, את מעמדה של הערבית בהתאם לחוק היסוד.⁶⁶ בעניין אחר, קבע בית משפט השלום, תוך הסתמכות גם על חוק היסוד, כי בעל דין רשאי להגיש מסמכים בשפה הערבית לבית המשפט ואינו חייב לתרגם בתרגום رسمي אם כי "טוב יעשה" אם יחלץ לעזרת בית המשפט ויתרגם לקרוא את המסמכים המוגשים.⁶⁷

ב. לאן עכשו?

ס' 8 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. 62

שם. 63

לניתוח נושא השפה הערבית בחוק היסוד, ראו להלן. 64

ראו למשל בג"ץ 4112/99 עדالة המרכז המשפטי לצכויות המיעוט הערבי בישראל ב' עיריית תל-אביב – יפו, פ"ד נו(5) 393 (2002); ע"א 105/92 ראם מהנדסים ובעלי מלאכה בע"מ ב' עיריית נצרת עילית, פ"ד מז(5)

203 (1993); בש"א (נכ') 2555/04 זועבי ב' עזבן המנוח אלג'ני (פורסם בנבנו, 2004.9.20).

ת"א 15-10-29062 היבא מחאמיד ב' באולינג גן שמואל בע"מ (פורסם בנבנו, 2019.6.10.). 66

ת"א 18-01-60349 פלוני ב' נינה טבה (פורסם בנבנו, 2019.5.19). 67

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פירושות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSFIM

1. המאבק לביטולו או שינויו של חוק היסוד

יש כמובן מי שמרוצה מחוק היסוד כמוות שהוא. אולם חוק היסוד זכה גם לביקורת חריפה, אותה ניתן לטעון סוגים: ביקורת על עצם כינונו, וברוב דחוק ולא בהליך הסכמי⁶⁸ ביקורת על העדרם של ערכיים דמוקרטיים מנוסח החוק ובכלל זה על פגיעתו הנטענת בשוויון, ביקורת על הסדרים פרטניים בחוק (המתמקדת בעיקר בסעיפי השפה, ההתיישבות והקשר עם התפוצות).

בין מתנגדיו הרבים של חוק הלאום הועלו הצעות שונות לחילופה הראיה, התואמת את גישתו הביקורתית של הגורם המתנגד. בהקשר זה, הצעה נוספת של סעיף שווין לתווך הנוסח המקורי⁶⁹, ביןナルצמה, ובין, הצעת "פורום המשפטנים" בלבד עם נוסח שיזהה את המדינה כ"יהודית ודמוקרטית" ויוסיף את השפה הערבית כשפה רשמית שנייה.⁷⁰ ההצעות אחרות היו ביטולו של חוק היסוד⁷¹ והחלפתו בהכרזה על הקמת מדינת ישראל ("מגילת העצמאות"),⁷² או חקיקת חוק-יסוד: הכרזת העצמאות בנוסף לחוק היסוד המקורי.⁷³

בתקופה שבין כינונו של חוק היסוד לבין הבחירה לכנסת ה-20, ניסו מתנגדיו החוק להפעיל לחץ פוליטי לביטול החוק או לתקןו המשמעותי. במסגרת זו, נערכו הפגנות

68 בטרם חוק היסוד הציגה פרופ' רות גבעון עדשה מנוונת ומשמעות לטעמי נגד עיגומו החוקתי של חזון המדינה. ראו מסמן גבעון, לעיל "ש" 15, בעמ' 33-27. הטעמים הרבים שהציגה פרופ' גבעון שרירים וקיימים גם היום.

69 אפרים יער ותמר הרמן "רוב הציבור הישראלי بعد הוספה ערך השווין לחוק הלאום" **המכון הישראלי לדמוקרטיה**, (31.7.2018) www.idi.org.il/articles/24309.

70 ראו אריק בנדר "משפטנים בכיריהם גיבשו הצעה לתקן חוק הלאום: להוסיף את ערך השווין" **מעריב** 13.5.2019 www.maariv.co.il/news/politics/Article-698963 (הכתבה כוללת גם את נוסחה המלא של ההצעה).

71 דני ז肯 "הצעת החוק הראשונה לכנסת ה-21: ביטול חוק הלאום" **גלובס** (30.4.2019) www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001283907.

72 בן כספי, "יוזמה: החלפת 'חוק הלאום' ב'חוק-יסוד: מגילת העצמאות'" **מעריב** (27.27.2018) www.maariv.co.il/journalists/Article-653313.

73 פרופ' אוריאל רייכמן: "אני קורא לכנסת להעתש ולהעביר חוק-יסוד: מגילת העצמאות" www.idc.ac.il/he/whatsup/pages/national-law-conference.aspx; יוחנן פלסנר **מגילת העצמאות למبدأ לחוקה: בחירות 2019** (המכון הישראלי לדמוקרטיה, 2019) www.idi.org.il/books/25765 (2019).

המשמעות של הדורזים⁷⁴ ושל ערבי ישראל.⁷⁵ מתנגדו החוק גם פנו באופן ישיר לפוליטיקאים מן הקואליציה ומן האופוזיציה, אולם לא הצלחו, בכך לעצמיהם, להביא לשינוי חוק היסוד, אף כי בנושא הדורדים נשמעו התבטאות גם מצד פוליטיקאים שתמכו בחוק על הצורך בתיקון נקודות שיעניק להם זכויות שוויניות.⁷⁶

אני מציע ברשימה זו לתקן את חוק היסוד, בדרך של החלפתו בחוק יסוד בעל מיקוב אחר, רחב יותר. לא חוק יסוד שעיקרו עיסוקו, כאמור בគורתו, בהיותה של ישראל מדינת הלאום של העם היהודי, אלא חוק יסוד המגדיר את מכלול עקרונות היסוד של המדינה, וכן כולל, לצד עקרון חשוב זה גם את שאר עקרונותיה של מדינת ישראל, ובתוכם, במקומם של כבוד, הדמוקרטיה ועקרון השוויון, לרבות ביחס לאוכלוסייה הלא יהודית בישראל. שינוי המיקוב יבוא, לטעמי כבר בគורת החוק, לצורך להשתנות ל"חוק יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית וdemocratic".⁷⁷ מקום נכבד יהיה בחוק היסוד המתוקן גם לעקרונות היהודים של מדינת ישראל, כפי שפורטו בחוק היסוד הנוכחי. להסרת ספק: גם הצעתי חזרת על הקביעה הפוליטית בעיקרה בחוק היסוד בדבר הייתה מדינת הלאום של העם היהודי ושלו בלבד.

ההצעתי בפרק השלישי אינה מתחילה ב"דף חלק", שכן המצב המשפטית ובעיקר הפוליטי בנקודת הזמן הנוכחית איננו זהה למצב ששר בטרם הוצע, והתקבל בכנסת חוק היסוד הנוכחי. אני מציע חלופה לחוק היסוד הנוכחי, שמטרתה לנסות להרחיב את

74 בר פלג, נעה שפיר, ג'קי חורי, יהונתן ליס, "עשרות אלפיים הפגינו נגד חוק הלאום: 'נלחמו על קיום המדינה ונלחם על אופיה'", **הארץ** 4.8.2018 www.haaretz.co.il/news/politi/1.6341062.

75 בר פלג "רבות ערבים ויהודים בהפגנה בת"א נגד חוק הלאום: 'אנחנו כאן כדי להפסיק את הכתם של ממשלה נתניהו'", **הארץ** 11.8.2018 www.haaretz.co.il/1.6365044.

76 השר נפתלי בנט כתוב שיפעל לחוקק "חוק מיוחד המכיר בחשיבותה הברית עם העדה הדרוזית, הצ'רקסית וכל מעוט שקשור גורלו למדינת ישראל" במטרה לאחות את הקרע עם הדרוזים: www.facebook.com/NaftaliBennett/posts/1896333500388309; ראו גם אריק בנדר "גנץ לדרוזים: 'ਆעשה הכל כדי להוביל לתיקון חוק הלאום'", **מעריב** 14.1.2019 www.maariv.co.il/elections2019/Article-680112.

77 בעבר הוצעו מספר הצעות לחוק –יסוד: מדינת ישראל. ראו למשל הצעת חוק –יסוד: מדינת ישראל של ח"כ זאב בנימין בגין, פ/מ 20/1587 (29.6.2015); הצעת חוק –יסוד: מדינת ישראל של ח"כ ציפי לבני, יצחק הרצוג ואחרים, פ/מ 20/4422 (17.7.2017) (בקבוק הצעות קודמות זהות ודומות, כמו פרוט שט); הצעת חוק –יסוד: מדינת ישראל של ח"כ יאיר לפיד ואחרים, פ/מ 20/4953 (1.1.2018) (בקבוק הצעות קודמות זהות ודומות, כמו פרוט שט).

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSPEI

הבסיס המשותף של חוק היסוד ככל האפשר.⁷⁸ אין איפוא טעם בנוסח שינחיל נצחון ברוב זעום למחנה המתנגדים לחוק היסוד הנוכחי, שכן הדבר לא ישיג את המטרה של הצגת מכנה משותף רחב לחוק היסוד המגדיר את אופיה של המדינה. בנוסף, יש סיכוי גדול שהכרעה "חד-צדדי" כזו תhapeן כשלעצמה מטרה לניגוח פוליטי ולשדה קרב חוקתי עתידי, עם שינויים תקופיים העולמים להתרחש בשל מהפכים פוליטיים כאלו ואחרים. ככל ש

המטרה של מאמר זה היא להציג כי חוק היסוד ישקף את היותה של מדינת ישראל מדינה יהודית ודמוקרטית באופן שביא תחת כנפי חוק היסוד רבים מתנגדים הנוכחי הנוכחי, מלבד את רוב תומכי חוק היסוד הנוכחי. Umada פוליטית דומה הובעה בדיוני החוק על ידי האופוזיציה, תוך שדובה מבטחים שהוספה שווין ודמוקרטיה לחוק היסוד תביא לתמיכת מעל 100 חברים הכנסת בו.⁷⁹ יזכיר כי במקור, ביקשו גם יוזמי החוק להשיג את תמיכתן של מפלגות האופוזיציה הציוניות בחוק.⁸⁰ גם פרופ' גدعון ספיר, מתומכיו המובהקים של כינון החוק, אמר כי "אם יתברר שלא ניתן לגבות הסכמה רחבה לחוק היסוד, לטעמי, נכון יהיה לגונז את היזמה הזאת לעת הזאת גם אם ניתן יהיה להעביר אותה ברוב דחוק."⁸¹ דהיינו, יש ערך ממשוני

78 על חשיבות ההסכמה בחוקות בכלל ובחוקות שאין מכוננות לאחר רגע היסטורי מסוימי בפרט, ראו רות גביזון "חוקה לישראל –LKCHIM MAHTALIN HOKHATI BENCSET H-16" knesset.gov.il/committees/heb/material/data/H02-02-2006_13-31-46_gavizon.doc

79 ראו דברי ח"כ אילית נחמיאס ורבי ברוטוקול ישיבה מס' 21 של הוועדה המשותפת בכנסת, 9-10.7.2018) וכן דברי ח"כ צippy לבני ברוטוקול ישיבה מס' 17 של הוועדה המשותפת בכנסת, 65 (12.7.2018).

80 ראו דברי שר יRib ליוון, פרוטוקול ישיבה מס' 1 של הוועדה המשותפת בכנסת, 15-16.7.2017 (26.7.2017). ציינו גם כי בגרסת קודמת של הצעת חוק היסוד שהגיש ח"כ אבי דיכטר, הctrpo להצעה חברי כנסת של מפלגות האופוזיציה מקדימה וממלגת העבודה, אולם חלק מחברי האופוזיציה הסירו את חתימתם בהמשך. הצעת חוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי פ/3541/18 מיום 3.8.2011. חוק היסוד הנוכחי מבוסס על הצעה מאוחרת יותר של דיכטר, שהתמקה בה הייתה, בעיקר, קואליציונית ובהתנגדות מלאה של האופוזיציה.

81 פרוטוקול ישיבה מס' 2 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/20/1989), 9 (18.9.2017). גם ח"כ רועי פולקמן י"ר מפלגת כולנו מהקואליציה הצבע על הצורך בהשגת "הסכנות רחבות" (שם, בעמ' 22) אולם בסופה של דבר אפשרה מפלגתו את מעבר חוק היסוד ברוב קואליציוני מצומצם יחסית.

להשגת רובמשמעותו של חוק היסוד. דומה כי ההצעה המוצעת כאן תוכל להשיג, גם אם באיחור, מטרה זו.

אכן, מכונני חוק הלאום בגרסתו הנוכחי שאמו להציג יעדים משפטיים מסוימים, ובראשם שינוי האיזון בבית המשפט העליון בין ערבי המדינה יהודית לערבי המדינה הדמוקרטית. שנתיים לאחר כינונו של חוק היסוד, נראה כי מטרה זו מילא לא הושגה. מאידן, החוק גרם נזקים ממשמעות הסימבוליות שלו, והוא מחדד את המתחים בין חלקו הירושלמי ומקשה על הזדהות של אזרחי ישראל כולה, עם אופיה של המדינה כקבוע בו. הצעתי החלופית נועדה לנוטה לשפר את יכולת של כל אזרחי המדינה להזהות עם החוק. ספק אם היא כשלעצמה, תביא לשינוי ההתנהגות השיפוטית של בית המשפט העליון ביחס לערכיו המדינה. כאמור, גם חוק היסוד הנוכחי לא הביא לשינוי זהה.

כדי לנוטה להשיג מטרה זו, ההצעה שלי מורכבת משילוב של שלושה מרכיבים: שני המרכיבים הראשונים, שייצגו בתת הפרק הבא, מבוססים על ניסוחים קיימים – ראשית, חלקים גדולים של נוסח חוק היסוד הנוכחי, ושנית, ניסוחים "מאזנים" להיוות המדינה מדינה יהודית ודמוקרטית הלקוחים מתוך הכרזת העצמאות ומחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. המרכיב השלישי, שיוצג בתת פרק משלו, כולל מספר מצומצם של ניסוחים מקוריים, שני其中 מעריך שיש היתכנות פוליטית בكونסטולציה מסוימת להעברתם.

2. מרכיבים קיימים: הנושאים והנוסחים של חוק היסוד הקיים, וניסוחים מהכרזת העצמאות

המרכיב הראשון בהצעתי מן הטעם הזה, הוא חוק היסוד המקורי.⁸² הן באשר לנושאי החוק, והן באשר למורביה ניסוחיו.

באשר לנושאים, כל הנושאים בחוק היסוד המקורי נמצאים גם בהצעתי, אם כי בחלוקת מוצעים שונים, בהם שינויים ממשמעותם. כל הסורה של נושא המנושאים בהם עוסקת חוק היסוד אינה פותרת את המחלוקות סביב הנושא.

במקרים אלו, אני סבור כי עדיף להציג נוסחה אלטרנטטיבית המשנה את נקודת שווי המשקל באופן שינסה לגיס יותר תומכים מבלתי לאבד יותר מיד מהתומכים בנוסח המקורי. אני מציע נוסחה מקורית כזו לעניין השפה הערבית ולענין

82 דברי ההסבר בחלק ג, הצעת החוק, מפרטים מותי ההצעה מסתמכת על נוסחו של חוק היסוד המקורי.

ההתישבות, שנים מנושאי חוק היסוד שהו כמפורט להלן, מושאי ביקורת
משמעותית בנוגע הקים.

באשר לניסוחים, אין בהצעתי משומן נסיון להתפלט על כל מילה בחוק, דבר שקל
להתפתות אליו מן הזווית האקדמית, ויתכן שבulous מושלם ראייה גם לעשותו,
למרות שברור שהיא לוקח זמן רב. אלא שקיומו של חוק היסוד הנוכחי משנה גם את
לוחות הזמןים לטיפול בהצעה חלופית, ולצורך כך מוצע לשמור את מרבית תומכי חוק
היסוד הנוכחי תוך שימוש, ככל האפשר, בניסוחים הקיים כדי להבהיר שאין כאן
מאבק בין קצוות אלא פשרה שנוננתת מקום של כבוד גם לניצחון הפוליטי של מקדי⁸³
החוק בכנסת ה-20. באופן זה, אני סבור שיגבורו סיכוייו הפוליטיים של התיקון לעבור,
ואף להתקבע לטוח ארון, מחוץ לרוחות השעה של הפוליטיקה התזזית הישראלית.
במקום שבו ביקשתי להוסיף נושאים לחוק הקיימים, השתמשתי בחומר גלם
ראשוני בניסוחיםילוקחים מהכרזת העצמאות. אף כי גם הכרזת העצמאות אינה
טקסט מדויק המשקף שיג ושיח פוליטי בנסיון להשיג קונסנזוס,⁸⁴ ואף כי לאחרונה
הוצע להפוך את ההכרזה ל"נשך יום הדין" החוקתי שיאפשר לבית המשפט העליון אף
לפסול חוקי יסוד⁸⁵ (ובهم את חוק יסוד המכונה "חוק הלאום") הרי שדווקא הניסוחים
הספרטניים של ההכרזה מגילות העצמאות זכו במדעה רבה לעומת מעמד של טקסט קונו-
שביביו הצלicho להתחדש, בעת הקמת המדינה, כל חלקו הציבור היהודי בישראל.⁸⁶

עמדה על הדברים פרופ' רות גביזון, בדיוני ההכנה של חוק היסוד:

בדרכם להכרזת העצמאות היו המונחים מחלוקת בין יהודים בארץ ישראל. הייתה
חלוקת בין יהודים חילונים ויהודים דתיים על מה זה יהדות, מהי מדינה יהודית,
מה צריכה להיות מדינה יהודית. הייתה מחלוקת בין שמאל וימין ברמה
החברתית-כלכלית. הייתה מחלוקת באוריינטציה הבין-לאומית... היה כל מני
מחלקות כאלה. הטקסט של הכרזת העצמאות, מעבר להיותו מענה לדרישת

83 ראו יום שחר "הטיוטות המוקדמות של הכרזת העצמאות" עיוני משפט כו 523 (תשס"ג).

84 ראו אהרן ברק "מגילת העצמאות והכנסת כרשות מוכננת" חוקים יא 9 (2018).

85 ראו דברי ח"כ ציפי לבני, לעיל ה"ש 78, כי הוספה השווין או הפניה למגילת העצמאות הייתה מביאה לתמיכת 100 חברי הכנסת בחוק הלאום. באותה ישיבה ח"כ בצלאל סמוריץ', מהתומכים הנלבבים של חוק היסוד, טען כי החוק "משקף מאד את מגילת העצמאות" (שם, בעמ' 68).

עוצרת האומות המאוחזdot, הטקסט זהה הוא מלאכת מחשבת של טקסט שכלי
מנהיגי היישוב היהודי יוכלים לחותם עליה, לחוות אותה ולהסכים עליה.⁸⁶

**בתחילת הצגת החוק לкриאה ראשונה בכנסת הדגיש ח"כ אמיר אוחנה, יו"ר הוועדה
שקידמה את חוק היסוד ולימים שר המשפטים:**

”...אני רוצה ... ולפיים במשפט אחד מתוך החוק, ‘חוק יסוד זה מטרתו להגן על
מעמדה של מדינת ישראל כמדינה של העם היהודי כדי לעגן בחוק יסוד
את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocratic בروح העקרונות
שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל’. לכל מי ש恢ב שהחוק הזה רוצה לבטל את
מגילת העצמאות – להיפך, הוא מבקש להעניק לה תוקף משפטי שאין לה נכון
להיום.”⁸⁷

גם מציע החוק, ח"כ אבי דיכטר, הצהיר באותו שלב:

”זה נולד סעיף 2, שם את זה בשורה אחת – מדינה יהודית וodemocratic, כדי
לא להוותר ספק, למה כוונתנו, והוספנו ברוח מגילת העצמאות, כדי שף אחד
לא יחשוב שאנו מנסים להתנתק ממנה שכותב במגילת העצמאות – נהפוך
הוא.”⁸⁸

אולם בסופו של דבר, נמחק סעיף זה מהצעת החוק במסגרת ההכנה לкриאה
הראשונה, כעקב חכילה ביחס עם מהיקת סעיף העליונות הפרשנית לחוק היסוד.⁸⁹
גם לאחר המשפטים אמר ציון יו"ר הוועדה אוחנה:

86 פרוטוקול ישיבה מס' 2 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/20, 1989) 5-4, (18.9.2017).

87 שם, בעמ' 48.

88 פרוטוקול ישיבה מס' 9 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/20, 1989) 11, (11.12.2017).

89 פרוטוקול ישיבה מס' 11 של הוועדה המשותפת בכנסת, 3 (13.3.2018).

"זה לא שאנו חשבים שמדינה ישראל היא לא מדינה יהודית וdemocratic ברוח ההכרזה על הקמת המדינה, אנחנו אומרים את זה לפרטוקול וזה יופיע גם בדברי ה好似נבר, אבל זו פשרה כדי להמשיך向前 את החוק הזה."⁹⁰

מכאן שהגישה המוצעת לא נשלחה עליyi ובאים מתומכי החוק, ولكن עשויה לזכות לקונסנזוס רחב הרובה יותר מזה שקיבל חוק הלאום המקורי. גם גישה זו, המשמשת בניסוחי הכרזת העצמאות, כרוכה בפרשה מסוימת. הדוגמא הבולטת ביותר לכך היא נושא השוויון. בהכרזת העצמאות, נאמר כי מדינת ישראל "תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין". אין בכך זה כיסוי לכל עליות השוויון, כגון נטיה מינית, ארץ מוצא, השקפה ועוד. אכן, מילא חיקוקים שונים מכילים קטגוריות איסור הפליה שונות, ולא תמיד יש הצדקה ברורה להבדלים בין חוק לחוק.⁹¹ משום כן, ככלתי בהצעה את הנוסח של הכרזת העצמאות מבלי להרחיבנו.

3. תוספות בהצעה

במספר נושאים מצומצם בחרתי להציג הצעות שונות. אלו יוצגו בפרק זה.

(א) מדינה יהודית וdemocratic – הגדרתה של המדינה ולא רק ערכיהם בנסיבות שנוצרו עם כינונו של חוק יסוד הלאום, אני סבור שיש אפשרות וגם צורך לקבוע באופן מפורש כי מדינת ישראל היא מדינה יהודית וdemocratic. למורת

⁹⁰ שם, בעמ' 6; ח"כ פולקמן מ"גולני" הסביר את הפשרה בכך שחוק הלאום הוא מרכיב אחד בכלל החוקה הישראלית והערכים הדמוקרטיים מוגנים בחלוקת אחרים שלה. שם, בעמ' 17.

⁹¹ השו ס' 2 לחוק שוויון הדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988, ס"ח 38 ("לא יפללה מעסיק בין עובדיו או בין דורשי עבודה מלחמת מינם, נטיותם המינית, מעמדם האישי, הרין, טיפול פוריוט, טיפול הפריה חז-גופית, היותם הורים, גilm, גזעם, דתם, לאומיותם, ארץ מוצאם, מקום מגוריهم, השקפתם, מפלגתם או שירותם במילואים..."); ס' 3 לחוק איסור הפליה במקרים, בשירותים ובכניםה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000, ס"ח 58; ("לא יפללה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכנסתה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבור, מלחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, נטיה מינית, השקפה, השתיכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת מדי כוחות הביטחון וההצלה או עמידת סמליהם"). לדין כליל בערךן השוויון, לרבות הסתמכותו על הכרזת העצמאות, ראו יצחק זמיר ומשה סובל "השוויון בפניו החוק" משפט וממשל ה 165 (תש"ס).

משמעותו של ביטוי זה לא נתבררה באופן מלא, הוא שיקף בעשרות האחرونים הסכמה רחבה שהוצאה רק את הקיצוניים משני הצדדים מן המחלוקת, כפי שעלה באופן המובהק ביותר מהשימוש במונח זה בחוק המפלגות, אשר קבוע כי לא תירשם מפלגה אשר יש במטרה מטרותיה או בمعשה "שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocraticit" ⁹² ובחוק יסוד הכנסת אשר קבוע כי רשימת מועמדים או מועמד לא יכולים להשתתף בבחירות לנכונות אם יש במטרותיה או במעשהיה של הרשימה, או במעשהיו של האדם משום שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocraticit. ⁹³ בהקשר זה, מעניין כי בתקופה שבין השנים 1985 עד 2002, הפריד חוק יסוד: הכנסת בין אופיה היהודי לבין אופיה הדמוקרטי של המדינה, ושלילתו של כל אחד מהם, בנפרד, הייתה עליה לפסילת השתתפות של רשימת מועמדים בבחירות לכנסת. ⁹⁴ ואולם בתיקון נוסף בשנת 2002, אוחדו העילות לביטוי "מדינה יהודית וodemocraticit" בדומה לנוסח שכבר היה קיים בחוק המפלגות. ⁹⁵

מן השלילה אפשר כמובן ללמוד גם את החיבוב: היותה של מדינת ישראל "מדינה יהודית וodemocraticit" הוא מעין אקסזומה מושטרית וחוקתית, אשר הדרך לשונוtha באמצעות פרלמנטרים – חסומה. חוק המפלגות וחוק יסוד: הכנסת חוסמים לכארה

92 ס' 5 לחוק המפלגות, תשנ"ב-1992.

93 ס' 7א(א)(1) לחוק-יסוד: הכנסת. לדין מופיע בפרשנות הסיג ובישומו, ראו א"ב 11280/02 עדת הבחירות המרכזית לנכונות השש-עשרה נ' טבי (7.1.2003).

94 חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 9 ס"ח תשמ"ה 196: "רשימת מועמדים לא שתתתף בבחירות לנכונות אם יש במטרותיה או במעשהיה אחד מכללה: (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה של העם היהודי; (2) שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה; (3) הסטה לגענות".

95 חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 35) ס"ח תשס"ב 410. האחדת הנוסח עם חוק המפלגות היא הסיבה המוצהרת לשינוי בהצעת החוק, שאינה כוללת כל כוונה לשינוי מהותי בנוסח הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 35) (מניעת השתתפות בבחירות בשל תמייהה במאבק מזוין נגד המדינה), ה"ח תשס"ב 120. גם לאחר השינוי, קבע תקנון הכנסת כי נשיאות הכנסת לא תאשר "הצעת חוק שלדעתה שלולת את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית או שהיא גזענית במחותה", והוא לא תוקן בהקשר זה בהתייחס לביטוי "מדינה יהודית וodemocraticit" (סעיף 5(ה) לתקנון הכנסת). עם זאת, סעיפים אחרים בתקנון הכנסת כוללים התייחסות לביטוי המעודכן "מדינה יהודית וodemocraticit" ובهم הקביעה בראש התקנון כי "חבר הכנסת ימלא את תפקידו מותן נאמנות לערכי היסוד של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocraticit" (סעיף ו' וא' לתקנון) וכן סמכות יו"ר הכנסת להפסיק פעולתה של שודולה אם יש במטרותיה, בין היתר, "שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocraticit" (סעיף 138(ז)(1) לתקנון).

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSFIM

התמודדות של מפלגות שחולקות מהותית על עיקרון זה, אם כי לאור היישום הבהיר
מאד של עילות הפסילה, יש בכנסת כנראה חברים ומפלגות שאיןם תומכים בזיהוי זה
של המדינה.⁹⁶ אולם גם הנסיניות של חברי הכנסת אלו לקדם בחקיקה את שינוי אופיה
של המדינה יתקלו במניעה תקנונית.⁹⁷

אני סבור, איפוא, כי יש מקום לקבוע בחוק-יסוד כי ישראל היא מדינה יהודית
�דמוקרטית. לצורך כך אני מציע סעיף שאינו קיים בחוק היסוד הנוכחי, ואשר יקרא
"עקרונות יסוד של המדינה". עקרון היסוד הראשון, יהיה היותה של מדינת ישראל
מדינה יהודית וdemocratic, ולאחריו יועתקו לחוק היסוד עקרונות נוספים של המדינה
מהכרזת העצמאות, ובهم עקרונות של שוויון, חופש דת, לשון ותרבות, השמירה על
המקומות הקדושים, ובקביעה כי ארץ-ישראל העבריים יזכה לאזרחות מלאה ושוואה
ולנציגות מתאימה בכל מוסדות המדינה.

עיר כי התcheinויות אחרונה זו, לפיה ארץ-ישראל העבריים יזכו "לנציגות מתאימה
בכל מוסדות המדינה" טרם פורשה כל צרכה. יש לזכור כי היא מופיעה בהכרזה בנוסף
על השוויון ובנוסף על האזרחות המלאה והשוואה לערבים. אני סבור כי יש ליתן
משמעות להתחייבות ההזו, לנציגות מתאימה בכל מוסדות המדינה, וכי היא מחייבת
יצוג הולם לערבים במוסדות המדינה כולם (למשל בבית המשפט העליון). למיטב
ידיעתי, רעיון זה לא זכה עד היום למחשבה עמוקה ולהציגה עיקרון משפטיא שעליינו
ניתן לבסס דרישות משפטיות.

(ב) השפה הערבית – שפה רשמית נוספת ושפה מועדפת

⁹⁶ מורתקת לעניין זה הערטתו של השופט סולברג לפיה: "אם היוינו מפרשים מיישמים את עילות הפסילה המוניית בהוראת סעיף לא לחוק-יסוד: הכנסת כתובן וכלשונן, בדרך שהן מתקבלות על דעתו של אדם מן היישוב, כי אז לא רק ד"ר מכאל בן אריה היה נפסל מהיות מועמד בבחירות הכנסת. קריאה תמה של הסעיף, קרוב לוודאי שהיא מוביילה אותנו לכל מסקנה, כי רשיונות ומוסעים נוספים שעוניים נבחנים בבית משפט זה במהלך השנים, וראויים אף הם לזכות בכבוד המפקפק." א"ב 1806/1906 ועדת הבחינות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר נסיף (פורסם בנבנו, 18.07.2019) (פסקה 1 לפסק דין של השופט סולברג).

⁹⁷ ראו לעיל ה"ש 25.

סעיף השפה בחוק היסוד זכה לביקורת ממוקדת של מתנגדיו חוק היסוד.⁹⁸ המבקרים סבורים כי הוא "משנמן" את מעמדה של הערבית כשפה רשמית שנייה במדינה.⁹⁹

סעיף 4 לחוק היסוד קובע כך:

(א) ערבית היא שפת המדינה

(ב) לשפה הערבית מעמד מיוחד מוחך במדינה; הסדרת השימוש בשפה הערבית במוסדות ממלכתיים או בפניהם תהיה בחוק.

(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לפגוע במעמד שניתן בפועל לשפה הערבית לפני תחילתו של חוק-יסוד זה

ההסדר בחוק היסוד כולל איפוא ארבעה חלקים: ראשית, ערבית, ורק ערבית, היא שפתה הרשמית של המדינה. שנית, השפה הערבית אינה שפה רשמית, אולם ינתן לה "מעמד מיוחד" שטיבו ומהותו לא פורשו.¹⁰⁰ שלישי, בחוק תיקבע הסדרת

98 ראו למשל יונתן מנדל "השעות האחרונות של הערבית כשפה רשמית" **הארץ** 18.7.2018. רותי זוארץ "סמי מיכאל'DICOI השפה הערבית הוא הליכה על חבל בגדרני של בורות" **המקומן** 8.8.2018. www.ha-makom.co.il/post/ruti-arab-language; דוד בקר "חוק הלאום: לא לפגוע בשפה הערבית" **ישראל היום** 13.8.2018. [להעה נגדית ורא עמוס גלבוע "שפה בחוק-יסוד הלאום". www.news1.co.il/Archive/003-D-129277-00.html](http://www.israelhayom.co.il/opinion/579255) 9.8.2018 **News1**.

99 סימן 82 בדבר המלן במעצה, חאי' ג 2738. ראו גם מיטל פינטו "זכויות שפה, הגירה ומיעוטים בישראל" **משפט ומשפט** 223 (2006).

100 לדין מחייב על האבחנה בין מעמד רשמי ומעמד מיוחד לשפה הערבית, ראו מיטל פינטו, "שפה שטועה: בין סולידריות אזרחית, מעמד רשמי ומעמד מיוחד של השפה הערבית בישראל" **תרבות דמוקרטיות** (עתידי להתפרסם, 2020). ניתן לטעון שהוارة סעיף 4(ב) סייפה לחוק היא זו שמצוינה את הביטוי בתוכן, באמצעות הפניה לחקיקה קיימת שמסדרה בהקשרים מסוימים את השימוש בשפה הערבית. אולם הסבר זה אינו מספק בכך שכך החקיקה הישראלית מעניקה לעיתים מעמד משפטי גם לשפות נוספות שאין ערבית. ראו למשל ס' 36(ג) לחוק השירות הציבורי הישראלי, תשע"ד-2014 (מחיב את הגוף השירותוני לשדר שירות רדיו "בשפה הערבית ובשפות הרוחות הציבור" בישראל, ובכלל זה בשפות הרוסית והאמהרית"; ס' 26(א)(ה) לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) (מחיב מותן דף הסבר למקבל המרשם על אוזות מתן מרשם על ידי ווקח, בשפה המובנת לו, מבין שפות אלה: ערבית, אנגלית, רוסית

השימוש בשפה הערבית במוסדות ממלכתיים, וריבועית – סוג של "שמירת דינם" לגבי מעמד השפה הערבית לפני תחילת חוק היסוד.¹⁰¹ מעמד זה ניתן בעיקרו בפסקה של בית המשפט העליון.¹⁰²

דיננו akan יתחלק בין הרמה הסמלית לrama הפרקטית, והוא אינו מתימר להיות דין מלא בנושא השפה הערבית וחוק הלאום.¹⁰³ הביקורת על סעיף השפה הערבית עוסקת בעיקר בהיבטים סמליים (ובקשר זה, נושא השפה הערבית מצטרף להידרה של הוראת שוויון ולהתעלמות כמעט מלאה מהמייעוט הערבי וצירוף מרכיבים אלו יחד מגדיל את הפגיעה הנטעתה במשמעות הערבי), אף כי עשויים להיות לה גם היבטים פרקטיים. במישור הפלקטני, צוין בעת הכנת חוק היסוד לקרה שנייה ושלישית כי "במידה רבה מבחינה מעשית, האופן שבו מגדירים בקשר זהה את השפה הערבית, אם זה מעמד מיוחד או שפה רשמית או שפה רשמית שנייה – לא יהיה הבדל מעשי ממשמעותי".¹⁰⁴

-domni כי בבחינתו של חוק היסוד מן הראי ניתן משקל להיבט הסמלי. אחת הנסיבות לכך היא כי חוק היסוד עצמו נותן משקל רב לצד הסמלי, גם כשאין לכך כל חשיבות פרקטית. אונסה להמחיש טענה זו בעזרת הסעיף הכי חשוב של חוק היסוד, סעיף שנעדך לחלוין מן הדיון ומן הביקורת, הוא סעיף הלוח העברי. סעיף 8 לחוק היסוד קובע:

"הלוח העברי הוא לוח רשמי של המדינה ולצדיו ישמש הלוח הלועזי כלוח רשמי;
השימוש בלוח העברי ובלוח הלועזי יקבע בחוק."

ואמהרית; ס' 16(ג) לחוק הדיור המונע, תשע"ב-2012 (מחיבר ערך הסכם באחת מהשפות "ערבית, ערבית, אנגלית, רוסית או אמהרית").

101 לפירושים אפשריים שונים של הוראה זו, ראו מיטל פינטו "שפה שסועה: בין טולידריות אזרחות, מעמד رسمي ומעמד מיוחד של השפה הערבית בישראל", לעיל ה"ש 99.

102 ראו למשל עניין עדالة, לעיל ה"ש 64.

103 לדין מלא זהה, ראו מיטל פינטו "שפה שסועה: בין טולידריות אזרחות, מעמד رسمي ומעמד מיוחד של השפה הערבית בישראל", לעיל ה"ש 99.

104 דברי הייעץ המשפטי לוועדה, גור בלוי, פרוטוקול ישיבה מס' 14 של הוועדה המשותפת בכנסת, 4 (16.5.2018).

עוד קודם לחוק היסוד, השימוש בלוח העברי נקבע בחוק השימוש בתאריך העברי, התשנ"ח-1998 חוק בעל אופי סמלי בעיקרו, המחייב את הרשותות הציבוריות¹⁰⁵ לצין את התאריך העברי "בכל מכתב רשמי בשפה העברית הנשלח בידי רשות ציבורית",¹⁰⁶ אך ממהר להוסיף כי "התאריך הלועזי יציין נסף על התאריך העברי".¹⁰⁷

כל חי לעת זו במדינה יודע כי הלוח הלועזי (הgregoriani) הוא הלוח שלפיו מתנהלים החיים הציבוריים במדינה. הלימודים תמיד ב-1 בספטמבר, שעון הקיץ נקבע לפי הלוח הלועזי,/do/חותם המספר מת'יחסים לפי שנים לועזיות, והמשמעות משולמת בהתאם ללוח הלועזי, שאם לא כן היו המudyדים נאלצים לשלהם בשנה מעוברת משכורת חדשית עבור 13 חדשים בשנה. אכן, חוק הפרשנות קובע כי המונחים "שנה" ו"חדש" יתפרשו לפי הלוח הgregoriani (הלועזי).¹⁰⁸ הלוח העבריזכה לאזכורים מעטים בחקיקה¹⁰⁹ ומן הלוח, בחרזה אל השפה.

ברמה הסמלית, אני מציע לשפר את מעמדה הסמלי של השפה העברית על ידי העתקה הייחס הקבוע כבר בחוק הלאום שבין הלוח העברי ללוח הלועזי גם לייחס שבין השפה העברית לשפה העברית. דהיינו, אני מציע להשאיר את הקביעת כי עברית היא שפתה הרשמית של המדינה, כפי שנעשה עם הלוח העברי, ולהוסיף (גם זאת כפי שנעשה בסעיף הלוח) כי "לצדיה תשמש השפה העברית כשפה רשמית נוספת".¹¹⁰

¹⁰⁵ ס' 1 לחוק השימוש בתאריך העברי, התשנ"ח-1998 מגדר "רשות ציבורית" – "המדינה ומוסדותיה, רשות מקומית, מוסד חינוך رسمي כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט-1949, מוסד מוכר להשכלה גבוהה, תאגיד שהוקם בחוק וחברה ממשלתית". ס' 5 לחוק קובע כי הוראות החוק איןחולות "על רשות מקומית מרבית תושביה אינם יהודים, ועל מוסד חינוך رسمي ומוסד מוכר להשכלה גבוהה שפתח ההוראה בהם אינה עברית".

¹⁰⁶ ס' 2 לחוק השימוש בתאריך העברי.

¹⁰⁷ ס' 3 לחוק השימוש בתאריך העברי.

¹⁰⁸ ס' 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, ס"ח 302.

¹⁰⁹ למשל קביעת מועד הבחירות הרגילה לכינסת "ביום ג' השלישי לחודש חשוון של השנה שבה כהונתה של הכנסת היוצאת אוлом אם הייתה השנה שלפנייה שנה מעוברת, יהיו הבחירות ביום ג' הראשון לאוטנו חודש". (ס' 9 לחוק-יסוד: הכנסת). גם תקופת כהונתו של נשיא המדינה "תיחשב לפי הלוח העברי" (ס' 3(ב) לחוק-יסוד: הנשיא).

¹¹⁰ מעניין כי בדיון בכנסת על סעיף השפה העברית הקביל דזוקא ח"כ אבי דיכטר, ממציעי החוק, את נושא השפה והלוח. אוולם למרות הצעתו להתייחס אליהם ממוקבים, בניסוח הקבלה לא נעשה. פרוטוקול

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSPEIIM

ניסוח זה עשי לספק מבחינה סימבולית את שני הצדדים, שכן הוא נמצא במרכז בין המצב הנוכחי, לפיו שונמכתה השפה הערבית, לבין המצב הקודם שבו הייתה הערבית שפה רשמית שווה עמד פורמלי. הוא תואם גם, כמובן, את הגדרתו של הנשיא ברק לפיו העברית היא "אחותה הבכירה" של הערבית בישראל שבה שתי השפות הן רשמיות.¹¹¹

באשר לצד הפרקטן, אני מציע להניע לשפה הערבית מעמד של "השפה המועדף ביותר"¹¹² לפיו הערבית תקדם לכל שפה אחרת מלבד עברית. כך, למשל, הוספת השפה האנגלית לשילוט תחייב את הוספת הערבית במקביל. הקצתה מדינית לתיארון ברוטית תחייב הקצאה מקבילה של משאים עברו השפה הערבית.

בית משפט העליון הסביר בעבר את חשיבותה של השפה הערבית ביחס לשפות אחרות במדינת ישראל:

"לא הרי כל אותן שפות כהרי השפה הערבית. הייחודה של השפה הערבית הוא נפול: ראשית, הערבית היא שפטו של המיעוט הגדול ביותר בישראל, החוי בישראל מימים ימים. זהה שפה הקשורה למאפיינים תרבותיים היסטוריים ודתיים של קבוצת המיעוט הערבית בישראל. זהה שפטם של אזרחים, אשר חרף הסכסוך العربي-ישראלי מבקשים לחוות בישראל נאזרחים נאמנים ושוו זכויות, תוך כבוד לשונם ותרבותם..."¹¹³

ישיבה מס' 14, לעיל ה"ש 303. הצעות דומות להצעה המוצעת כאן הוצעו בידי פרופ' אלכס יעקובסון בדיוני הקရיאה הראשונה של החוק ובידי ח"כ ניסן סולומנסקי מhabut היהודי (פרוטוקול ישיבה מס' 7 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/ו/20) 1989, 58, 45-43 (27.11.2017) ובידי ח"כ אלעזר שטרן בדיוני ההכנה לקריאה שנייה ושלישית פרוטוקול ישיבה מס' 19 של הוועדה המשותפת בכנסת (פ/ו/20) 1989, 94 (16.7.2018).

¹¹¹ עניין עדالة, לעיל ה"ש 64, פסקה 25 לפסק דין של הנשיא ברק.

¹¹² ההשראה לעירון ולמיון באה מדיני הסחר הבינלאומי, שם מכונה ההסכם Most Favoured Nation (MFN). בהמשך עבר המונח MFN גם להסכמים באופן כללי, כאשר לקו דרוש למשל מספק את התנאים המיטביים שהוא מעניק ללקוח כלשהו.

¹¹³ עניין עדالة, לעיל ה"ש 64.

נראה לי כי סעיף השפה המועדף ביותר יסייע לחיזוק ההיבטים הפרקטיים של השפה הערבית יותר מכל דבר אחר. השפה הערבית תיהנה הן מרצון של הרשות לעשות שימוש נרחב בשפה האנגלית, לטובת התירירים, והן מרצון של רשות לקדם שפות של קבוצות אחרות, כגון העולים מروسיה או מאטיפיה.

(ג) על סמלי המדינה ועל המיעוטים

סעיף 2 לחוק הלאום מגדר את סמלי המדינה: הדגל¹¹⁴, הסמל¹¹⁵ וההמנון.¹¹⁶ סעיף זה אינו משנה את המצב המשפטיאני הקיים לגבי סמלי המדינה מלבד עיגונם ברמה נורמטיבית עליונה של חוק-יסוד, תוך הוספת הוראה לפיה "פרטים לעניין סמלי המדינה ייקבעו בחוק" (רגיל).

מכיוון שהסעיף שיקף סטטוס קוו, הוא לא זכה לביקורת או לדין משמעותי. ואולם, בעוד הסטטוס-קו המשפטיאני לגבי סמלי המדינה נשמר, הרי שבולט האמייתי השתנה משהו, וחוסר הנוחות של חלק מהmiumוטים עם סמלי המדינה היהודים באופן

114 "דגל המדינה הוא לבן, שני פסי תכלת סמוך לשולייו ומגן דוד תחול במרכזו" (ס' 2(ב) לחוק-היסוד). קודם לחוק-היסוד הגדר חוק הדגל, הסמל והמנון המדינה, תש"ט-1949 (להלן: "חוק הדגל") את צורת הדגל על דרך הפנייה ("הדגל שמוסצת-המדינה הזמנית הכריזה עליו ביום כ"ה בתשרי תש"ט (28 באוקטובר 1948) כעל דגל מדינת ישראל" (ס' 1(a) לחוק הדגל). ראו גם הכרזה על דגל ישראל, ע"ר תש"ט 62 ("הדגל – ס"מ ארכו, ס"מ רוחבו. הרקע – לבן ועליו שני פסי תכלת כהה, 25 ס"מ רוחב הפס, נתוים לכל ארכו של הדגל מצלע אל צלע. הפס העליון – במרקח 15 ס"מ מצלע האורך העליון, הפס התחתון – במרקח 15 ס"מ מצלע האורך התחתונו. באמצעותו של הרקע הלבן, בין שני פסי התקכלת ובמרקח שווה, משנייהם – מגן דוד עשו ששה פס תכלת, 5.5 ס"מ רוחב האחד, המצטרפים לשני מושולשים שווים צלעות, שבבסיסיהם מקבילים לשני פסי התקכלת שלאורך הדגל"). חוק הלאום בחר איפוא הגדרה מפורשת יותר מזו של חוק הדגל אולם מפורטת פחות מזו של הכרזה של מועצת המדינה הזמנית.

115 "סמל המדינה הוא מנורת שבעת הקנים, עלי זית בשני צדדייה, והמילה "ישראל" למורღותיה." (ס' 2(g) לחוק היסוד); גם כאן, חוק הדגל הגדר את הסמל על דרך הפנייה: ("הסמל שמוסצת-המדינה הזמנית הכריזה עליו ביום י"א בשבט תש"ט (10 בפברואר 1949) כעל סמל מדינת ישראל."). ראו הכרזה על סמל מדינת ישראל, ע"ר תש"ט 404 הכולן אוור גרפי של הסמל. גם כאן בחר חוק הלאום הגדרה מפורשת יותר מזו שהיתה בחוק הדגל.

116 "המנון המדינה הוא 'התקווה'" (ס' 2(d) לחוק היסוד). בחוק הדגל נקבע, רק בתיקון משנת 2004 (ס' ח תשס"ה 6) כי המנון הוא "התקווה" בנוסח המובה בתוספת לחוק (ס' 1(g) לחוק), ובתוספת לחוק מפורטות מילوت המנון.

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSPEIIM

מלא ובלי הפק לגלי יותר. הדוגמא הבולטת ביותר לעניין זה היא הימנעותם של ערבים ישראלים, משרים דרך שופטי בית המשפט העליון ועד כדורלי נבחרת ישראל, מלשיר את המנון המדינה בטקסייהם שהם שותפים להם. הפרקטיקה שהשתפתחה היא כי הם קיימים ממקומם, אולם אינם שרים את המנון.¹¹⁷ השר העברי הראשון, ראלף מג'אלה, אמר:

"כשר במשלה נשבעתי לחוקי מדינת ישראל ובכוונתי לבגדם ולשמורם. אני מכבד בקיימה את שירת התקווה כהמנונה הרשמי של מדינת ישראל" למייטב זיעתי חוק ההמנון אינו מחייב אותו לשיר את המנון, אלא לנכבד אותו ואני מבין היכיזה יהודי נאור ושפי מרשה לעצמו לבקש ממוסלמי בעל שפה ותרבות אחרות משלו, לשיר המנון שנכתב ומדובר לייהודים בלבד"¹¹⁸

גם פוליטיקאים מהימנים, כמו בנימין נתניהו וראובן ריבלין ראו את הפרקטיקה לפיה העربים עומדים אך אינם שרים את המנון כלגיטימית.¹¹⁹ בפרט הובעה הציבור

117 טוביה צימוקי "לא יכול לשיר "נפש יהודי הומיה"". השופט ג'ובראן בראיון פרישה Ynet 31.1.2018 www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5078538.00.html; איתן גליקמן "עבדאס סואן: 'ערבים לא ישירו את ההמנון'" Ynet 26.10.2016 www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4870496.00.html

118 אמןן מרגנה "ח'כים מימי תוקפים את השיר שלא שר 'התקווה'" Ynet 17.3.2007 www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3377656.00.html

119 ניר חסן "נתניהו לג'ובראן: לא מצפה מאזרחה ערבי לשיר את המנון" הארץ 11.3.2012 www.haaretz.co.il/news/politics/1.1660814; ראו גם דברי ייר' הכנסת (כתארו אז) רובי ריבליך: "אני לא רואה שום בעיה בה שהוא צריך להתייצב ולכבד את המנון ולא לשיר את מלוותיו שכן לא שאיפטו בנות שנות אלףים. אני חשב שהוא גדי, או כל אזרח ערבי, כל אזרח ערבי של אומנותו לא יהודית ואני מזדהה בצורה מוחלטת עם הנושא הציוני, אני חשב שהוא לא צריך לשיר את המלים והוא אזרח מצוין ייחד עם זה. הוא לא יכול לשיר מילים שאינן שאיפטו" פרוטוקול ישיבה מס' 337 של ועדת החוקה, חוק ומשפט בשבתת כועדה להכנת חוקה בהסכמה רחבה, 29.11.2004 fs.knesset.gov.il//16/Committees/16_ptv_547738.docx. מעניין כי בהודו הגיעה הסוגיה של קימה להמנון מבלי לשיר אותו לפתחו של בית המשפט העליון, בהילך שבו תלמידים הורחקו מבית הספר כי סירבו לשיר את המנון, והסתפקו בקיימה. בית המשפט העליון של הודו ביטל את ההחלטה. Bijoe Emmanuel & Ors vs State Of Kerala & Ors on 11 August, 1986 Equivalent citations: 1987 AIR 748, 1986 SCR (3)

indiankanoon.org/doc/1508089/, 518

הערבי ביקורת מהציפייה כי מי שאינו יהודי ישיר בהמנון את המלים "נפש יהודיה הומיה". ח"כ עיסאוי פריג' הציע כי בהמנון הלאומי ייכתב "נפש ישראלי הומיה".¹²⁰ בעבר הצע, בעיקר בידי פוליטיקאים מן השמאלי, להחליף את ההמנון בשירים אחרים, ובهم "ירושלים של זהב"¹²¹ ו"אני מאמין – שחקי שחקי"¹²² של טשרניחובסקי.¹²³ הוצע גם לעורוך שינויים בנוסח ההימנון, כפי שנעשה בהמנונים של קנדה¹²⁴ או לקיים למדינה שני המונונים,¹²⁵ כפי שנעשה בניו זילנד¹²⁶ ובדנמרק.¹²⁷ מודל מעניין הוא המודל הקנדי, בו קיימות גרסאות של אותו ההמנון בשתי השפות של המדינה, אנגלית וצרפתית, אולם קיימים הבדלים ניכרים בין שתי הגרסאות הללו.¹²⁸ מכיוון שחוק היסוד ממלא קובע כי "פרטים לעניין סמלי המדינה יקבעו בחוק", אני מציע כי אמירה זו תורחב לקובע כי בחוק ניתן לקבוע תוספות לסמלי המדינה אשר יביאו לידי ביטוי את המיעוטים החיים בה. תקוותי הינה כי אמירה זו בחוק היסוד תוכל להיות תחילתו של תהליך שבו תיבחן באופן ממשי הוספה לסמלי המדינה (בעיקר להמנון ולדגלו) שתאפשר למיעוטים למצוא בהם פינה המדברת אליהם, מבלי

25.6.2013 120 אריק בנדר "ראשונה: דיון בכנסת על שינוי מילות התקווה וצבעי הדגל" NRG .www.makorishon.co.il/nrg/online/1/ART2/483/827.html

121 הצעתו של איש השמאלי אורי אברני לאחר מלחמת ששת הימים. ראו אורי אברני "מודה וועז ירוחם" העולם הזה על פי אורי אברני 10.6.2017 tinyurl.com/avnerigjm

122 הוצע בידי ח"כ מוחמד ברכה, ראו פרוטוקול ישיבה מס' 337 של ועדת חוקה, לעיל ה"ש 118 . Amanda Erickson "Canada's National Anthem is now Gender Neutral" The Washington Post 1.2.2018 www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2018/02/01/canadas-national-anthem-is-now-gender-neutral/?utm_term=.e63fda97c476

123 הוצע בידי שופטת בית המשפט העליון ומברית המדינה לשעבר גם לגבי הדגל: בן שאל "מריטם בן פורת המנון ודגלו נוספים – למען הערבים" ערוץ 7 10.10.2010 www.inn.co.il/News/News.aspx/210020

124 "National Anthems of New Zealand" Wikipedia, Available at: en.wikipedia.org/wiki/National_anthems_of_New_Zealand 125 "National anthem of Denmark" Wikipedia, Available at: en.wikipedia.org/wiki/National_anthem_of_Denmark

126 ראו thisiscanadiana.com/ Canadiana Canada's Two National Anthems באתו. ח"כ דב חנן הצע לאמצץ פתרון זה בישראל. ראו אריק בנדר "ראשונה דיון בכנסת על שינוי מילות התקווה וצבעי הדגל", לעיל ה"ש 119 .

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
ACPIMI ישנים נוספים

לפוגע בסמלים הקיימים. עמדתי מדברת על תוספות לסמלים הקיימים, ולא על החלפתם.¹²⁸

(ד) על ההתיישבות

חוק היסוד קובע כי

”המדינה רואה בפיתוח התיישבות יהודית ערך לאומי, ותפעל על מנת לעודד
ולקדם הקמה וביסוס שלה.“¹²⁹

אף כי נסוח סעיף ההתיישבות בחוק הלאום רוכך, שכן במקוּר הוא קבוע הסמכה מפורשת להקצת קרקע מדינית לבני דת אחת או לאום אחד,¹³⁰ סעיף זה זכה לQUITONOT של ביקורת ממוגנדי חוק היסוד, ומנגד משמש גם אחד הדגלים של תומכי החוק כהצדקה לצורן בו.

הדיון במלוא היבטיו של סעיף ההתיישבות חורג מגבולותיו של מאמר זה, ואחרים היטיבו לעשות זאת.¹³¹ את הדיון הזה יש למקם על מספר צירום: הראשון, הוא הציר של העורך של התיישבות יהודית, המלווה את התנועה הציונית מראשית הקמתה, ואשר בא לידי ביטוי במונחים כמו "גאות קרקע" ו"הkopfse הכהולה";¹³² יחד עימנו – הציר הדמוגרפי-גיאוגרפי, אשר אחד מביטויו הבולטים היה תכנית הממצפים בגליל, שכונת באופן פופולרי, התכנית ליהודה הגליל.¹³³ ציר נפרד לחלוותן הוא רצונם של

128 השוו הצעת ח'כ יוסף ג'בארין ואחרים לפיה: "המנוגה, דגלה, וסמליה של המדינה ייקבעו בחוק ויבטאו את זיקתה השווה של המדינה לאזרחות היהודים והערבים" ס' 6 להצעה, לעיל ה'ש. 28.

ס' 7 לוחק-היסוד. 129

130 הצעת חוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי (הצעת חברי הכנסת מטעם הוועדה המשפטית בכנסת), ח' כנסת תשע"ח 134. לרקע לריכוך סעיף התהו"שנות, ראו פרוטוקול ישיבה מס' 15 של הוועדה המשפטית בכנסת (פ/ג 1989/2018) 27-23 (10.7.2018).

¹³¹ רונית לין שנור ואדם שנער "סעיף 7 לחוק יסוד הלאום – האם ניתן לישב את המחלוקות?" **תובות דמוקרטיות** (עדית להפטנסט, 2020).

– 132 ראו מילוט השיר “דונם פה ודונם שם” מאט יהושע פרידמן: “על הקיור תלעה קפסה, זאת קפסת הפלחת – כל פרוטה שפכנסה אדמה נגאלת.” www.zemereshet.co.il/song.asp?id=262

tinyurl.com/yihudhagalil 133 “תכנית המצפים בגליל” ויקיפדיה

מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.

CAFPIIM SHINONIIM NOSFIM

יהודים, גם בישובים עירוניים גדולים, למןעו מערבים לרכושדירות ביישובים אלו.¹³⁴ וצר שלישי הוא מצוקת הדיור של הציבור العربي, שஸיבות שונות, היא גדולה מזו של המגזר היהודי, ולאחרונה קבוע מבקר המדינה כי המדינה נכשלה בנושא זה.¹³⁵ ראשית, אינני סבור כי חוק-היסוד הוא האכשינה לפתרון של כל הסוגיות שפורטו לעיל. חלק מהסוגיות מורכבות, וכן גם הפתורונות להן אינם צריכים להיות במישור החוקתי של חוק יסוד, אלא במישור התת-חוקתי, תוך ביקורת שיפוטית זהירה.¹³⁶ שנית, בנסיבות העניין עמדתי האישית היא שלגיטימי שהתיישבות יהודית תוכר עקרונית כערך אחד מערכי המדינה, בתוך מסגרת שמכירה גם במפורש בשוויון אחד מערכי המדינה. דומני שההכרה בשני ערכים אלו גם יחד אינה מונעת מכירה של בתים כמו זו שעמדה לדין בפסק הדין קעדרן, בוודהי כל עוד אופיו הציבורי של היישוב נותר יהודי. איני מתימר לפתור את הבעיה שמתעוררת כאשר מכירה מסוימת של בתים ערבים עשויה לשנות לחלוין את אופיו של היישוב, שאלה שהተעוררה לאחרונה ביישוב כפר ורדים,¹³⁷ בפרט, ואת השאלה המורכבת יותר ביחס לעקרון המוגנה בדרך כלל, של "נפרד אבל שווה", שעליה כתבו רבים וטובים.¹³⁸ בקצרה, עמדתי היה כי אין

134 אטילה שומפלבי ואלכסנדרה לוקש "אמרו לי בפירוש: לא מוכרים דירה לעربים – כי כולם יהודים בפוקט" **ynet** 12.2.2019 www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5462190.00.html לדוגמה: אטור ליזם פרוטי להפלות לורה ערבים במכירת דירות" **כלכליסט** 10.2.2019 www.calcalist.co.il/real_estate/articles/0,7340,L-3756034.00.html למשל: אטורה רותם כהן, "הענודה הזה אינה חלה על מכירת דירות בידי פרטיים, הכוונות בין היתר לחץ של שכנים. ראו נעה שפיגל "יותר ממהה מתושבי עפולה הפגינו נגד מכירת בית בעיר למשפחה ערבית" **הארץ** 13.6.2018 www.haaretz.co.il/news/education/1.6174507

135 אמייתי גית' "מבקר המדינה: הממשלה נכשלה בפתרון מצוקת הדיור ביישובים ערבים" **כלכליסט** 6.5.2019 www.calcalist.co.il/local/articles/0,7340,L-3761625.00.html

136 ראו למשל בג"ץ 2311/11 **סבח ו' הכנסתת** (פורסם בנובו, 2014) (קביעה כי עתירה נגד החוק לתיקון פקודת האגודות השיתופיות (מס' 8), התשע"א-2011 המכונה "חוק ועדות הקבלה" לא הייתה באותה עת בשלות להכרעה שיפוטית).

137 עדי חמונאי "מכרז הקרקעות בכפר ורדים נעצר; ח"כ זחאלקה: 'אפרטהיד מובהק'" **ישראל היום** 18.3.2018 www.israelhayom.co.il/article/543141

138 האגודה לזכויות האזרח הגדרה שאלה זו "שאלת מרכיבת, אשר מהוות חלק מדין מתmeshן במערכות הפוליטית, בפסיכיקה ובאקדמיה". מכתב האגודה ליו"ר הוועדה המשותפת לוועדת הכנסת ולועדת החוקה חוק ומשפט לדין בהצעת חוק-יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי מיום 27 בנובמבר 2017,

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSPEIIM

מקום לדון בשאלת המורכבות של נפרד אבל שווה ביישובים קטנים כל עוד השווה כל
אין שווה.

אכן, אני סבור שגם כאן חשוב להבחין בין ערכים סמליים להיבטים פרקטיים. חוק-
היסוד אינו צריך להיות מכשיר להגדלת ההפליה הקיימת בתחום הדיוו וההתיישבות.
את הערך של התישבות יהודית אפשר להשאיר, כאמור, כפי שהוא, כל עוד אותו חוק-
יסוד מכונן באופן ברור את ערך השוויון. את האיזון בין הערכים השונים ניתן יהיה
להשאיר למחוקק ולבית המשפט העליון. ואולם, במצבות שבה הערבים כבר מופלים
בפועל בתחום הקרקעות, מחד, ושהמדינה שולטת בה ברובו המכריע של הקרקעות,
מאיידן, אני סבור שיש להבהיר בחוק-היסוד כי המדינה היהודית אין בו כדי
לאפשר לממשלה ל膈ות במשאבים שהיא מקצת לכל אזרחיה לפתרונות דיור
והתיישבות בהתאם ליכולתה הכלכלית.

ג. הצעת חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטית

מצורפת הצעת החוק, ובוסף "דברי הסבר" קצרים לפי סדר הסעיפים, כמקובל
בחצעות חוק. דברי ההסבר גם מצינים את מקורו של כל ניסוח. הצעת החוק מהווה
סיכום של המאמר כולו, שכן היא מבוססת על העקרונות ועל ההסדרים הקונקרטיים
שהובאו בו.

יפה זילברש "בדלנות במוגדים בין השתייכות אתנית-לאומית – האומנם רק זכותו של המיעוט?" **משפט** 27 (תשס"ז); רות גבעון "ציונות בישראל? בעקבות בג"ץ קעדיין" **משפט** וממשל 25 (תשס"א); אליאב שוחטמן "חוקיותה וחוקתיותה של התישבות יהודית בארץ ישראל" **משפט** וממשל 1 25 (תשס"א). חסן ג'בארון "ישראליות 'הcosa' פניעת' של הערבים לפי זמן יהוד-ציוני, במרחב בני
זמן פלسطينי" **משפט** וממשל 53 (תשס"א). ומוקדם יותר – איל בנבנישטי "נפרד אבל שווה' בהקצת
מרקיעי ישראל למוגדים" **עינוי משפט** כא 697 (תשנ"ח).

- מבוא .1.** **בארץ-ישראל קם העם היהודי,** בה עוצבה דמותו הרוחנית הדתית והמדינה, בה חי חי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבותות לאומיים וככל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.
- לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרע שמר לה אמונים בכל ארצות פזורי, ולא חדל מתפילה ומתוקה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית.
- מתוך קשר היסטורי ומסורתית זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו, לארצם בהמוניים, וחולציהם, מעפילים ומגינים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדול והולן השולט על משקן ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.
- מדינת ישראל היא הבית הלאומי של העם היהודי, בו הוא ממש את שאיפתו להגדרה עצמית על פי מורשתו התרבותית וההיסטוריה, כמוורט עוד בהכרזה על הקמת מדינת ישראל מיום ה' באיר תש"ח 14.5.1948.

- המדינה .2.** **מדינת ישראל היא מדינה יהודית ודמוקרטיבית.**

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSFIM

- עקרונות יסוד.** (א) מימוש הזכות להגדרה עצמית לאומית במדינת ישראל יהודי לעם היהודי. של המדינה (ב) מדינת ישראל:
(1) תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות;
(2) תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה;
(3) תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נבאי ישראל;
(4) תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בעלי הבדל דת, גזע ומין;
(5) תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות;
(6) תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות;
(7) תהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות.
(8) מזמין את בני העם היהודי תושבי מדינת ישראל וליטול חלקם בבניין המדינה על יסוד שלום, אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה.
המנון, דגל וסמל. (א) שם המדינה הוא "ישראל".
(ב) דגל המדינה הוא לבן, שני פסי תכלת סמוך לשוליים מגן-דוד תולען במרכזה.
(ג) סמל המדינה הוא מנורת שבעת הקנים, על זית בשני צדדייה, והמילה "ישראל" למרגלותיה.
(ד) המנון המדינה הוא "התקווה".
(ה) פרטים לעניין סמלי המדינה יקבעו בחוק. בחוק ניתן לקבוע תוספות לסמלי המדינה אשר יביאו לידי ביטוי את המיעוטים החיים בה.
בירת המדינה 5. ירושלים השלמה והמאוחדת היא בירת ישראל.

<p>6. (א) עברית היא שפתה הרשמית של המדינה. לצדיה תשמש השפה הערבית כשפה רשמית. (ב) כל רשות מרשות השולטן לא תפרנס או תעשה שימוש אחר בשפה שאינה עברית וערבית לפני שתהא את השימוש האמור גם בעברית ובערבית. (ג) אין באמור כדי למנוע מהמדינה לפעול לקידומה של השפה העברית.</p> <p>(א) המדינה תשקוד על הבטחת שלום של אזרחיה ושל בני העם היהודי הננתונים בצרה ובשביה בשל אזרחותם או בשל ידוזתם. (ב) המדינה תפעל בתפותות לשימור הזיקה בין המדינה ובין בני העם היהודי. (ג) המדינה תפעל לשימור המורשת התרבותית, ההיסטורית והדתית של העם היהודי בקרב יהדות התפותות</p> <p>(א) המדינה רואה בפיתוח התישבות יהודית ערך לאומי, ותפעל על מנת לעודד ולקדם הקמה וביסוס שלה. (ב) אין באמור בסעיף קטן (א) לעיל לאפשר למדינה להפלות על בסיס דת או לאום בנסיבות שהיא מקופה לפתרונות דירור והתישבות, בהתאם ליכולתה הכלכלית של המדינה.</p> <p>הלווח הרשמי 6. הלוח העברי הוא לוח רשמי של המדינה ולצדיו ישמש הלוח הלועזי כלוח רשמי; השימוש בלוח העברי ובלוח הלועזי ייקבע בחוק.</p> <p>יום העצמאות 6. (א) יום העצמאות הוא יום החג הלאומי של המדינה. וימי זיכרון (ב) יום הזיכרון לחיל הים מדינת ישראל ויום השואה והגבורה הם ימי זיכרון רשמיים של המדינה.</p> <p>ימי מנוחה 11. שבת ומועד ישראל הם ימי המנוחה הקבועים במדינה; לימי שבעתון שאינם יהודים זכות לקיים את ימי המנוחה בשבתם וב חגיהם; פרטם לעניין זה יקבעו בחוק.</p>	<p>שפה</p> <p>הקשר עם העם היהודי</p> <p>התישבות</p> <p>הלוח הרשמי</p> <p>יום העצמאות וימי זיכרון</p>
---	--

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
CAFIM SHINUIIM NOSPEIIM

שמירת מקומות¹². המקומות הקדושים יהו שמורים מפני חילול וכל פגיעה
אחרת ומפני כל דבר העולם לפגוע בחופש הגישה של בני
הדתות אל המקומות הקדושים להם או ברגשותיהם כלפי
אותם מקומות.

נוקשות 13. אין לשנות חוק-יסוד זה אלא בחוק-יסוד שנטקל ברוב
חברי הכנסת [אופציה], בכל אחת מארבע קריאות, שהקראה
הרביעית מביניהן נרכחה בכנסת שנבחרה לאחר הקראת
השלישית.]

דברי הסבר

סעיף 1

נוסח הטעיף מועתק מהכרזה על הקמת מדינת ישראל ("הכרזת העצמאות").
הנוסח אינו מפרט את כל התיאור ההיסטורי בהכרזה אלא את עיקרו, תוך שהוא מפנה
لتיאור ההיסטורי המלא בהכרזת העצמאות.

סעיף 2

טעיף זה קובע את אופיה של המדינה כמדינה "יהודית ודמוקרטיבית". ביטוי זה קיבל
ازכורים שונים בחוקי היסוד ונראה כי הוא משקף הסכמה רחבה הציבור הישראלי.
מושע לקבוע, בפעם הראשונה ובמפורש, את אופי המדינה כ"יהודית ודמוקרטיבית".

סעיף 3

טעיף 3 מרכז עקרונות יסוד נוספים של המדינה, מעבר להיותה מדינה יהודית
ומדמוקרטיבית, תוך שהוא מאחד הוראות של חוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם
 היהודי ושל הכרזת העצמאות.

טעיף קטן מועתק מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי. הטעיף
קובע כי הזכות להגדירה עצמית לאומית בישראל ייחודה לעם היהודי. פירוש הטעיף
הוא כי לא תיתכן הגדרה עצמית לאומית לעמים אחרים בישראל. הטעיף אינו עוסקת
לחיבוב או לשיליה, בשאלות של זכויות קיבוציות, כגון בתחומי חינוך ותרבות.
טעיף קטן ב מועתק מהכרזת העצמאות. בסעיף קטן (ב)(8) בוצע שינוי ניסוחי
שכן בנסיבות זו הכרזת העצמאות כוללה "קראייה".

סעיף 4

סעיפים קטנים א עד ד מועתקים מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי.

סעיף קטן ה הוא סעיף חדש, המאפשר לקבוע בחוק תוספות לסמלי המדינה (כגון בית נסוף להמנון) אשר יביאו ביטוי בסמלי המדינה למיעוטים החיים המדינה.

סעיף 5

סעיף 5 מועתק מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי.

סעיף 6

סעיף 6 קובע כי עברית וערבית הן שפות רשמיות של המדינה. נוסח סעיף 6(א) המציב את שתי השפות זו לצד זו, מבוסס על המבנה שנבחר בחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי לקביעת רשמיותם של הלוח העברי ושל הלוח הלועזי. בסעיף זה, הצעתנו שונה מהוראת חוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי, הקובע כי עברית היא שפת המדינה וכי לשפה הערבית "ינתן" "מעמד מיוחד".

סעיף 6(ב) מציע כי לשפה הערבית (כמו בעברית) "ינתן מעמד של" "שפה מועדפת" באופן שבו אם רשות ציבורית חפכה לפעול בשפות נוספות (למשל באנגלית או ברוסית) היא תחייב לפעול באותה המידה קודם לכן בעברית ובערבית.

סעיף 6(ג) מבוחר כי קביעותן של שתי שפות רשמיות אינה מונעת מהמדינה להקצות תקציבים לעידוד השפה הערבית, בין היתר בהתחשב בעובדה ISRAIL היא מדינתה היחידה של שפה זו, בעוד השפה הערבית נפוצה במדינות רבות אחרות.

סעיף 7

סעיף 7 מועתק מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי.

סעיף 8

סעיף 8(א) מועתק מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי.

סעיף 8(ב) הוא סעיף חדש, המבהיר ששסעיף 8(א) אינו גורע מחובת המדינה לפעול לפתרונות דיור והתיישבות הולמים לכל אזרחיה. כמקובל לגבי זכויות חברותיות, מובהר כי חובת המדינה לפעול בתחום זה תלויה בנסיבות הכלכליים. הסעיף מՁן בין ההכרה בהיות ההתיישבות היהודית ערך, לבין האפשרות לפרש הכרה זו כהיתר חוקתי לפגוע בשוויון האישי של אזרחיה הלא-יהודים של המדינה.

במקום חוק הלאום: חוק-יסוד: מדינת ישראל – מדינה יהודית ודמוקרטיבית
מאמר זה טרם עבר עימוד סופי. צפוי להתפרסם בתרבות דמוקרטית 20: פרשנות חוק הלאום.
Capsions Shinuiim Nosfim

סעיפים 9 – 12

סעיפים אלו מועתקים מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי.

סעיף 13

הגרסה הראשונה המוצעת לסעיף מועתקת מחוק יסוד: ישראל מדינת הלאום של העם היהודי והוא מכילה מגנון נוקשות מקובל. הגרסה השנייה המוצעת לסעיף מבוססת על חלק מהצעות חוק יסוד: החוקיקה, והוא نوعה למניע תיקון חפוץ של הסדרדים חוקתיים עקרוניים.